

NASLOV—ADDRESS:
"Glasilo K. S. K. Jednote"
6117 St. Clair Ave.
CLEVELAND, OHIO

Telephone: Henderson 3912

VSAK ČLAN IN ČLANICA

naj naredi

novoletno zaobljubo

da bo tekom leta 1936
pridobil 1 novega člana (co)
za našo organizacijo

Kranjsko - Slovenska
Katoliška Jednota

je prva in najstarejša
slovenska bratska pod-
porna organizacija v
Ameriki

Posluje že 42. leto

GESLO K. S. K. J. JE:

"Vse za vero, dom in
narod!"

Entered as Second Class Matter December 12th, 1923 at the Post Office at Cleveland, Ohio, Under the Act of August 24th, 1912. Accepted for Mailing at Special Rate of Postage Provided for in Section 1103, Act of October 3rd, 1917. Authorized on May 22nd, 1933.

NO. 3 — STEV. 3

CLEVELAND, O., 21. JANUARJA (JANUARY), 1936

LETO (VOLUME) XXII.

VABILO NA ZANIMIVO PRIREDITEV

Cleveland, O. — Dolgo in težko pričakovani Cadet Carnival in koncert godbe drušva sv. Jožefa št. 169 KSKJ je na programu na prihodnjo nedeljo 26. januarja ob osmih zvečer v Slovenskem Domu na Holmes Ave. Prireditelji kot taka bo povsem nekaj novega na polju atletične aktivnosti pri naših podpornih društvih.

Vsem nam je še lahko v spominu nastop naših kadetov na pikniku sv. Jožefa v pretečenem letu. Tedaj, so nastopili prvič v javnosti še ne popolnoma izveščani, toda v veliko zadovoljstvo občinstva, ki se je v velikem številu udeležilo omenjenega javnega nastopa. Še bolj pa nam bo v spominu njihov nastop ob priliki odkritja Baragovega spomenika v Kulturnem vrtu; nič ne pretiravamo, ako rečemo, da so naši mladi telovadci vzbujali od strani občinstva veliko pozornost v paradi. Tako jim je tudi dal priznanje-poročevalac Ameriške Domovine, za kar smo mu zelo hvaležni.

Torej dosedanja dva javna nastopa sta bila zelo dobro izpeljana, kar znači, da se naši mladi člani neprenehoma vadijo in uče, da bi tako zadovoljili občinstvo s čim boljimi nastopi.

Omenjena prireditelji prihodnjo nedeljo bo še povsem nekaj novega in zanimivega pri nastopu telovadbe v raznih oddelkih in različnih kostumih. Prav lepo nam bodo vprizorili naši mladi Jednotarji igranje "Beda Pavle" v treh dejanjih. Igra bo zelo zanimiva in lepa že po samih kostumih v obliki gozdnega (divjega) moža, gozdnih vil in škrtov in še celo veličastnega kraljevega spremstva ter kralja in kraljice, tako da bo vseskozi ena sama živa slika.

Gotovo bo tudi zelo zanimiv nastop naših mladih članov v raznih instrumentih in petjem. Ta del programa obeta biti zelo zanimiv že iz razloga, ker bodo nekateri še zelo mladi, toda že prav dobri godbeniki in pevci. Pred vsem pa bomo imeli priliko videti in slišati pri prvem nastopu našo društveno godbo, ki bo proizvajala krasne koračnice ter težke koncertne točke tako fino, da se boste kar čudili.

Program bo zelo obširen, radi tega se bo pričel izvajati točno ob osmih zvečer; tako nam je naznanil vrhovni ravnatelj cele prireditve, dobro poznani in zelo aktivni naš novo izvoljeni podpredsednik družva, sobrat Johnny Tercek (Jay Jinx), ki ima povelje nad celim programom. Zelo je zaposlen naš Jay Jinx zadnja dva tedna, ko hodi od ene do druge postaje, poizvedujoč in nadzorujoč sedaj eno in zopet drugo skupino. Tu zapoveduje, tam zopet uči ter urejuje, da bo vse v najlepšem redu. Tako tudi vrši in se pripravljajo poveljniki kadetov John Sušnik, vadi, kliče "pozor," "na desno in levo, ena, dve in tri" in tako dalje. Uravnava, uči in spravlja skupaj naše telovadce, da čim lepše nastopijo. Komaj odpušči eno četo od vaje, je mu stoji druga na mestu. Tako se ponav-

—V neki ladjedelnici v Ameriki gradijo 35 čevljev dolg motorni čoln na električni pogon, ki bo lahko prevozil 180 milj na uro, oziroma 3 milje na minuto. Električni motor bo namreč lahko proizvajal 650 konjskih sil.

—Leta 1863 so na celem svetu uradno našli 8847 slovečih učenjakov in znanstvenikov; in med temi je bilo 862 katoliških duhovnikov.

RAZNE VESTI IZ NAŠIH SLOVENSkih NASELBIN

Zbolel je slovenski duhovnik v Milwaukee, Rev. Ant. Schiffer, ki se nahaja v St. Mary's bolnišnici.

Dratovno ali žičarno (Wire mill) v Jolietu, Ill., last Jeklar-skega trasta, so pričeli zadnje dne podirati. Jeklarska družba bo začela na spomlad na istem prostoru graditi novo, moderno žičarno, ki bo veljala 3 milijone dolarjev. Dobro znamenje za Jolietčane!

V West Allisu, Wis., sta dva Slovence naznanila kandidacijo za javne urade. Za aldermana kandidira John Turk, za mestnega asessorja pa Jack Oblak.

V Milwaukee je umrla Barbara Blekač, stara 49 let, doma od Sv. Frančiška v Savinjski dolini, ki zapušta soproga, eno hčer, brata v Sheboyganu, v starem kraju pa sestro.

V Butte, Mont., je umrla za jetiko Anton Perne, star 48 let in doma iz Trznice pri Domžalah na Gorenjskem. Bil je samce.

V Ameriki je bil dvakrat, prvi dve leti in drugič 23 let, v Clevelandu zapušta brata Louisa, v starem kraju pa tri sestre.

V Braddocku, Pa., je 12. januarja umrla za pljučnico Mary Znidaršič, stara 45 let, doma iz Gor. Planine na Notranjskem. Tu zapušta moža, osem otrok v starosti 3 do 21 let, brata (Mi-helčiča) v Chicagu in sestro v Homerville, Pa.

V Sheboyganu, Wis., je umrla Mrs. Frances Slapnik, stara 45 let, ki je prišla v Sheboygan pred 24 leti. Pokojna zapušta moža in štiri hčere, od katerih je ena redovnica, in enega sina.

V Calumetu, Mich., je bil a-retiran Marko Babič, ki je obtožen, da je zažgal lastno hišo z namenom, da iztirja \$4500 za varovalnino. Zdaj se nahaja na prostem pod varščino.

Martin Ogorevc, Plainfield, N. J., star 59 let, se je zadnje dni pri delu mrtev zgrudil na tla. Doma je bil iz Malega Vrha pri Brezicah in tu zapušta ženo, sina in dve hčeri.

V Buenos Aires, Argentina, je pri kopanju v morju utonil rojak Franc Kosič, star 30 let. V Argentino je prišel pred štiri leti in zapušta tam dva brata in zaročenico. — Istotam sta se poročila Ivan Ivec iz Bele Krajine in Marija Lozar iz Vrtovine na Gorškem.

V Stauntonu, Ill., je umrla rojak Frank Pervisek, star 63 let, doma iz Zagorja ob Savi. Zapušta ženo, šest sinov in tri hčere. Zadnje nedeljo je bil v Chicagu težko pobil na cesti rojak Math Grill. Nahaja se težko ranjen v bolnici.

V Milwaukee je nagloma umrl Math Papa. Učila se mu je kri-tar je bil 46 let. Pokojni je bil Slovenec, toda držal se je med Hrvati, med katerimi je bil posebno aktiven v komunističnem gibanju. V Milwaukee je prišel pred 14. leti iz Pennsilvanije.

V Chicagu je preminil rojak John Stečka, čeh, ki je bil tast dr. Johna Zavertnika. Star je bil 65 let. Njegov drugi zet je Otto Tekauc iz Clevelanda.

AMERISKI SLOVENEK POSTAL DUHOVNIK V RIMU

V večnem mestu Rimu vzduhujejo razne svetovne države in narodi svoje posebne kolegije, ali semenišča, kjer se pripravljajo bogoslovci za svoj vzvišeni poklic ali stan. Med temi je v Rimu tudi North American kolegij. Malo pred minulim božičem je bilo na tem v mašni-ke posvečenih 32 semenšnikov raznih narodnosti, rojenih v Severni Ameriki, ponajveč v naših Združenih državah.

Rev. Matthew J. Setničar, D.D.

Dasiravno je naš lepa številka ameriških Slovencev, ki se lahko tudi ponasamo z lepim številom naše duhovščine (nekaj nad 120), vendar ni dosedaj še študirat v Rim se noben izmed naših ameriških slovenskih študentov in da bi bil v Rimu posvečen za duhovnika, pri tem pa da bi dosegel še naslov doktorja bogoslovja. S takim vrtilim domačinom in sinom se lahko ponasa znana naselbina No. Chicago, Ill., kjer je bil rojen Rev. Matthew J. Setničar, D.D., ki je dovršil študije na označenem semenišču ali kolegiju v Rimu lanskega decembra.

To veselo vest smo posneli iz ljubljanskega Slovenca in se glasi sledeče:

"Nova maša. — V nedeljo, dne 29. decembra bo imel v Polhovem gradu novo sv. mašo Amerikanec g. dr. Matthew J. Setničar, ki je dovršil svoje bogoslovne študije in doktorat v Rimu. Njegovi starši so tukajšnji rojaki in tudi novomašnik je za časa svojih študij v Rimu ob vsakoletnih počitnicah redno zahajal v naš kraj, ter se mudil pri svoji teti, katera mu je bila kot druga mati."

Kakor že omenjeno, je bil Rev. Setničar D.D. rojen v No. Chicagu in sicer 18. avg. 1908. Oče in mati sta mu Matevž in Ana Setničar, živeča na 1028 Lenox St. V tej ugledni družini je osem otrok, 5 sinov in 3 hčere: Matthew, Albert, August, Albin in Frank, hči Stephanie je sedaj sestra Mary Alice in uči v šoli sv. Janeza v Chicagu, Ill., dalje sta hčeri Johana in Frances. Vsa Setničarjeva družina spada k naši K. S. K. Jednoti, torej tudi gospod novomašnik in sicer k društvu sv. Jožefa št. 53, kjer je že bil kot član mladinskega oddelka.

Oče in mati sta doma iz vasi Setnik pri Polhovem gradu. Prvi je prišel v Ameriko leta 1902, mati pa tri leta kasneje.

Rev. Setničar D.D. je hodil najprvo in dovršil domačo slovensko farno šolo Matere Božje v Waukeganu, Ill. po preteku

PRVA AMER. SLOVENSKA ŠOLSKA SESTRA UMRLA

Včeraj smo prejeli iz Jolietu, Ill., brzojavko, da je minulo soboto, dne 18. januarja ondaj umrla častita šolska sestra Ferdinand Stalzer, ki je bila prva in najstarejša amer. slov. šolska sestra, kajti začela je podučevati mladino že l. 1895, ko je bila slovenska farna šola sv. Jožefa v Jolietu, Ill. ustanovljena; torej je bila redovnica sv. Frančiška, ali šolska sestra celih 40 let. Zadnja leta je šla v pokoj vsled starosti. Stara je bila ob času smrti okrog 65 let. Pogreb se je vršil danes, 21. januarja na farno pokopališče sv. Jožefa.

O blagi in nepozabni č. sestri Ferdinand, katero je spoštovala in ljubila vsa jolietška naselbina dolgo, dolgo dobo, priobčimo v prihodnji izdaji bolj obširen življenjski opis in njeno sliko.

Bodi ji ohranjen najblajši spomin in naj uživa večno plačilo v svetem raj!

ANGLEŠKI KRALJ GEORGE V. UMRL

Sandringham, Anglija, 21. januarja. — Sinoč ob 11:55 je po kratkem bolehanju vsled pljučnega katarja in slabosti srca umrl 70 letni nad vse priljubljen angleški kralj George V., ki je lansko leto obhajal srebrni jubilej svojega vladanja. Vest o smrti je užalostila vso Anglijo, ker je ljudstvo kralja zelo ljubilo in spoštovalo. Zapušta soprogo, kraljico Mary, sina princa Waleskega in princa Yorkskega.

Angleški prestol je sedaj prevzel princ Wales, ki bo slovesno kronan za kralja Edvarda VIII. in bo vladal 450.000 svojih podanikov.

osmih let; zatem je obiskoval eno leto Waukegan Township visoko šolo, nkar se je podal v znano St. Francis semenišče v Milwaukee, Wis. Leta 1935, ko je uspešno dovršil študije v tem semenišču, ga je čikaški kardinal Mundelein izbral in določil, da je šel nadaljevat svoje bogoslovne študije v Rim. Isto leto je naslednjemu bogoslovcu Mateju v počast vsa waukeganska in north čikaška naselbina priredila jako lepo oddodnico z velikim banketom; tako bo gotovo naselbina North Chicago-Waukegan svojemu vrlemu domačinu, novomašniku in doktorju sv. pisma zopet prireditelja zelo pozdravno slavnost ko se vrne iz Rima čez eno leto.

Naše iskrene čestitke ponosni Setničarjev družini, dalje društvu sv. Jožefa št. 53; pred vsem pa našemu sobratu Rev. Setničarju, novomašniku. Naj bi ga Bog vedno blagoslovjal tekom njegovega delovanja v vinogradu Gospodovem, aaj bi bil v ponos in čast vsem katoliškim ameriškim Slovincem in naši Jednoti kjerkoli bo svojo častno službo nastopil. Srečno potovanje na njegovem povratku v Ameriko. Naš zopetni novomašnik, bodi iskreno pozdravljen!

Opomba uredništva: Gornja slika je bila povzeta pred 5. leti, zadnje ali druge slike č. g. novomašnika nismo mogli dobiti.

RAZNE KRATKE VESTI

* Te dni zborujejo v Washington, D. C. zastopniki American Liberty lige; namen tega zborovanja je določiti, kakšno politično stranko bo navedena liga pri predsedniških volitvah podpirala. Po izjavi nekaterih ligashev, ta liga ni naklonjena sedanjemu predsedniku in bo podpirala predsedniškega kandidata republikancev.

* Vsi katoliški škofje Mehike so dne 19. januarja izdali pastirsko pismo, naj verniki ne pošiljajo svojih otrok v javne šole, kjer se mladini v srca vcepuje socializem. Kaj bo brežverska mehiška vlada vsled tega pastirskega pisma ukrenila, še ni znano.

* Avstrijski podkanceler princ Starhenberg je 19. januarja na kongresu neke patrijotične zveze omenil, da ima že izbranega zopetnega vladarja Avstrije, in sicer naj bi bil bodoči cesar habsburški nadvojvoda Otto. V tem slučaju bi moral Otto prisesti na ustavo vlade za časa poizk. kancelerja Dollfussa, ki je bil umorjen leta 1934. Seveda pri tem je tudi važno vprašanje, če bi povrnitev cesarskega prestola v Avstriji tudi vlade obmejnih držav dovolile, kar je pa popolnoma izključeno.

* Guverner države New Jersey, Harold G. Hoffman je znane odvajalec in morilec Lindberghovega sinčka, Bruno G. Hauptmanna za 30 dni pomolilo, da ni bil usmrčen 8. januarja. Zdaj hoče Hauptmann še enkrat z guvernerjem osebno govoriti v zadevi neke senačne vesti ali izpovedi.

* Dne 18. januarja je v Londonu umrl najbolj sloveči pesnik sedanjega stoletja 72 letni Rudyard Kipling. Pokopan bo v Westminster cerkvi poleg drugih slavnihih mož.

* Vprašanje izplačila vojaškega bonusa bo v kongresu tekoči teden rešeno. Tozadevni predlog je bil že sprejet v obeh zbornicah. Tudi če ga predsednik Roosevelt vetira, bo pri ponovnem glasovanju zmagal. Skupno izplačilo tega bonusa znaša okrog 2 milijona dolarjev.

KRASNA PREDSTAVA

Dne 15. januarja zvečer je bilo prvič, da sta dva škofa hkrati posešla slovensko prireditelje v S. N. Domu v Clevelandu, O. Navzoča sta bila pri Baragovi proslavi Most. Rev. Joseph Schrembs in Most Rev. James McFadden. Dospel je tudi naš monsignor Rt. Rev. Vitus Hribar in naš hrvatski monsignor Rt. Rev. Domladovac, župnik cerkve sv. Pavla. Navzoča je bila skoro vsa slovenska duhovščina in kakih 600 naših ljudi, ki so z največjim zanimanjem zrl prizore iz življenja svetniškega škofa Barage. Mladina je to angleško predstavo sijajno vršila. Scenerija, svetlobni efekti, petje, govori, vse je bilo dovršeno. Prav hvaležni smo prirediteljem za izredni užitek. Oba navzoča škofa sta bila s predstavo kar očarana in sta se jako laskavo izrazila o slovenski mladini, ki pod spretnim vodstvom Rev. Jagra zmore enako prireditelje.

VESTI IZ JUGOSLAVIJE

Novi grobovi: V Novem mestu je pri svojem sinu Božidar, sodniku okrožnega sodišča, umrl dr. Tomaž Romih, vpokoje-ni ravnatelj krške meščanske šole. Rodil se je v Dobju pri Planini nad Sevnico, gimnazijo je študiral v Celju, univerzo pa v Gradcu. Po raznih službah na osnovnih šolah je bil leta 1890 promoviran za doktorja filozofije. Leta 1906 je bil imenovan za ravnatelja meščanske šole v Krškem, kjer je služboval že od leta 1887. Polnih 47 let je služboval, leta 1923 pa je stopil v zasluženi pokoj. V Krškem je županovl polnih 12 let.

— V Senovem je ugrabila smrt Kristino Kodelja, soprogo rudniškega restavraterja Alfonza Kodelja. Ob njenem prezgodnjem grobu žalujejo mož in pet otrok. — Umrla je v visoki starosti 82 let Pečnik Antonija, zasebnica, s Krivice, občina Rajhenburg. — V celjski bolnici je umrla Angela Planinc, po trboveljski dolini daleč znana blaga žena. — V Metavi pri St. Petru nižje Maribora je umrla Rozalija Kranjc, plemenita žena in mati. — V Ljubljani je umrl Peter Zmitek, slikarski in risarski umetnik, rojen v Kropi na Gorenjskem leta 1874. — Na Pobrežju v Mariboru je umrl Jakob Strnad, zidar star 59 let.

— Umrl je Ignacij Supan, šolski upravitelj v poklju, bivši doletni brežiški župan in načelnik okrajnega cestnega odbora. Rojen v Šmarjeti pri Rimskih Toplicah je po maturi na učiteljsko v Ljubljani leta 1882 služil kot učitelj pri Sv. Lovrenču pod Prozimom in na Teharjih, leta 1892 je pa prišel v Brežice, kjer je služil 35 let. — Umrl je v Zavrčah 46 letni tesarski polir in hišni posestnik g. Lebič Valentin. Pokojnik je bil dalje časa občinski odbornik bivše oколske občine. Zapušta ženo in pet majhnih nepreskrbljenih otrok. — Pri Sv. Petru pod Sv. gorami je umrl Jože Novak, bivši občinski tajnik štirih občin.

— V Ljubljani je umrla Ana Drexler, soproga nadsprevednika državne železnice v poklju. — V Poljčanah je umrl trgovec in industrijalec Franc Drogenik v starosti 53 let.

Smrt dveh uglednih mož. — Ljubljani, 1. jan. — Umrl je v Radovljici v starosti 66 let tammojšnji lesni trgovec, Vinko Resman. Po poklicu usnarj si je pokojni Resman s resnostjo, pridnostjo in srečo ustvaril močno gospodarsko pozicijo ter je spadal med najmočnejše gospodarske veljake Gorenjske. — V Starem trgu pri Ložu je umrl Ivan Benčina, posestnik in trgovec. Bil je ugleden mož znan daleč po Sloveniji.

Koliko sne človek?

Neki angleški izvedenec pravi, da poje človek v 50 letih povprečno 25 ton živil. Hudi jedci jih pospravijo celo 50 do 60 ton. Te številke veljajo za moža. Zenske pospravijo po istem strokovnjaku prilično petino manj nego moški.

DRUŠTVENA NAZNAVILA

Društvo sv. Ane, št. 105,
New York, N. Y.

Pred vsem ali najprej naj malo posežem v pretečeno leto, dasiravno je že za nami. Seveda, jokali za njim ne bomo, ker itak ni bilo dosti prida.

Naše društvo ima tudi nekaj takih "vrljih" članic, ki se nikdar ne udeležijo društvenih sej; kako društvo obstoji, jim je torej popolnoma neznan. Naj mi bo torej dovoljeno par stvari omeniti od zadnjega leta, da bodo potom Glasila vsem članicam znane:

Lani smo pridobile 6 novih članic in sicer: Margaret Jancigaj, Elizabeth Cesark, Elizabeth Shubel, Anne M. Stimatz, Emmy H. Toncich in Barbaro Much, v mladinski oddelek pa Mildred Dobson in Joan C. Jones. Ena članica je bila suspendirana ker ni plačala asesmenta. Umrla je sestra Helena Staudohar, ki je veliko članic pridobila za naše društvo, zato je ostala nam vsem v blagem spominu; naj v miru počiva! Društvo šteje zdaj 63 članic in 8 v mladinskem oddelku, torej skupaj 71.

Nadalje ne smem pozabiti, da je skočila v zakonski jarem naša sestra Veronika Ruppe, izbrala si je za ženina Mr. Henry Kunz-a. Več nas je bilo radovednic pri njeni poroki na Zahvalni dan. Poroka je bila jako lepa; skoraj smo srečno nevesto malo zavidale. Želimo ji, da ima obilo sreče; samo obljubiti je morala, da bo delovala za povečanje števila našega društva.

Lani smo imele več članic na bolniški listi, ki so vse dobile podporo točno izplačano od Jednote. Zdjaj je pa bolana sestra Fanny Burger; želimo ji, da bi kmalu okrevala.

Menda je že vsem znano, da bo naše društvo letos v novembru obhajalo 30letnico svojega obstanka. Glavni ustanovnik istega je bil blagopokojni Anton Burger. Lahko smo ponosne, da je naše društvo najstarejše žensko društvo v New Yorku. Šlo je že skozi več vrst vetrov, pa nas je še vseeno nekaj skupaj napihalo; zato držimo je v bodoče skupaj! Za našo 30letnico skušajmo vsaj vsaka po eno novo kandidatino pripeljati pod našo društveno zastavo, pa izračunajte, kako se bo društvo ob tej slavnosti pomnožilo v članstvu; o 30letnici bom kaj več poročala še kasneje. Rado vedna sem res, koliko novih kandidatinih bo za prihodnjo ali februarjsko sejo?

K sklepu še prosim one članice, ki zaostajate s plačevanjem, da bi bile letos bolj točne.

Na svidenje na prihodnji seji dne 9. februarja! S pozdravom, Jennie Toncich, tajnica.

Društvo sv. Jožefa, št. 112,
Ely, Minn.

Važno naznanilo

Naše društvo je imelo dne 12. januarja svoje redno zborovanje, na katerem je bila volitev odbora za tekoče leto in sicer s sledečim izidom: preds. John Koshak, 637 E. Sheridan St., podpredsednik Frank Svegel, tajnik John Kovach, 406 East Camp St., blaginjak Marko Slogar, 202 E. Sheridan St., nadzorni odbor: Paul Bukovec, Peter Tkalič in John Kovach.

Društvo zboruje kakor po navadi v Community Center ob 1:30 popoldne in sicer vsako drugo nedeljo v mesecu.

Sobrat J. Kovach prevzame svoj urad kot tajnik društva dne 1. februarja, v sled tega prosim, da mi pravočasno prinesete svoje mesečne prispevke, da mi bo mogoče pravočasno zaključiti mesečni račun za januar preden oddam knjige novemu tajniku.

Dolžnost mi je tudi, da objavim sklep seje glede nerednega plačevanja mesečnih prispevkov in sicer, da kateri član (ca) bi ne mogel v tekočem mesecu plačati asesmenta, se mora prijaviti na društvenem zborovanju, kjer naj zaprosi, da se naj zanj

ali zanjo založi. Kdor bi se ne ravnal kakor tukaj omenjeno, se mora istega suspendirati iz društva. Torej pozor!

Dalje so proslili člani in članice, da naj v služaja selitve takoj javijo svoj novi naslov društvenemu tajniku, da boste potem redno prejeli Glasilo, kajti v nasprotnem slučaju ni krivda tajnika, če lista redno ne dobivate, oziroma če tajniku ne sporočite svojega novega naslova.

Z bratskim pozdravom,
Jos. J. Peschel.

Društvo sv. Ane, št. 127,
Waukegan, Ill.
Vabilo na sejo

Vse članice našega društva so uljudno vabljene na prihodnjo mesečno sejo dne 26. januarja. Na tej seji bo prebran celoletni račun.

Na naši zadnji letni seji je bil ponovno izvoljen veselejši odbor. Se vam moram zahvaliti za tako lepo udeležbo na omenjeni letni seji; resnično vam povem, da je bilo navzočih 260 članic. Ker ima pa leto 12 mesecev, bi bilo tudi lepo, da bi se udeleževale seji tudi med letom v obilnem številu.

Na zadnji seji smo sklenile privediti veselico in sicer na Bello nedeljo; o tem bom še kaj kasneje poročala.

Torej na svidenje na prihodnji seji dne 26. januarja!

Pozdrav,
Frances Terček, tajnica.

Društvo sv. Ane, št. 139,
La Salle, Ill.

S tem naznanjam vsem onim članicam, ki se niso udeležile zadnje seje sklep iste, da vsaka članica plačuje zraven rednega asesmenta 10c več na mesec, kar gre v društveno blaginjo za pokritje stroškov. To se je določilo zaradi tega, da ne bomo več prirejale kake Bunco party, ker se tiki težko prodajajo in je s takimi prireditvami tudi vedno veliko stroškov, pa malo preostanka za blaginjo.

Dalje je bilo sklenjeno, da katera članica ne plača 2 mesece asesmenta in če se ne zgleda pri tajnici da bi navedla vzrok neplačila, se tako članico suspendira. Naše društvo rado pomaga dobrim članicam in jih drži v svoji sredini, toda vzrok navedenega sklepa je ta, da imamo nekaj takih članic, ki dolgujejo že po več mesecev. Decembra sem vsako opomnila v tej zadevi, toda vsaka obljubi, plača pa ne. To res ni lepo obito ker njih možje delajo, da bi lahko plačale vsak mesec. Pozor! Vse tiste, ali vse take, ki dolgujejo že po več mesecev naj poravnajo dolg do 25. januarja, ako ne, bodo suspendirane. Potem naj ne mislijo, da sem jih jaz iz društva spravila; po hišah se ne bo več kolektalo. Od zdaj naprej se bo postopalo po društvenih in Jednotinih pravilih; torej upam, da me boste vse razumele; onim pa, ki redno plačujete, se zato lepo zahvaljujem, ker mi s tem prihranite veliko nepotrebnega dela.

Po seji je bil zaprišežen odbor za tekoče leto, nato je imel kratek govor Rev. Father Vencel; povdarjal je, važen pomen ženskega katoliškega društva in naše Jednote, ki je že dosti doberga storila za katoličane v Ameriki. V imenu društva se tem potom prav lepo zahvaljujem č. g. Vencelu za njegove lepe besede. Zatem smo se pa prav po domače zabavale in malo okrepčale z okusnim prigrizkom, katerega je preskrbel odbor. S pravo dolensko kapljico sta pa postregli sestrji Alojzija Podvršek in Frances Ahéin, za kar naj jima bo izrečena lepa hvala. Prihodnja seja se vrši dne 9. februarja; prošne ste, da se iste udeležite v velikem številu.

Anna Klopčič, tajnica.

Društvo sv. Jožefa, št. 148,
Bridgeport, Conn.

Smrtna kosa naše članice

Naznanjam vsemu članstvu

našega društva, vsem sorednikom in prijateljem, da se je po dolgem trpljenju dne 6. januarja preselila v večnost naša sestra ali članica Anna Lutar.

Rojena je bila leta 1887 v Podgri, Turjanske fare. K večnemu počitku smo jo položili 8. januarja. Pogrebne obrede je opravil naš župnik Rev. M. J. Golob v cerkvi sv. Križa. Pokojnica zapušta moža Josipa in enega sina Steve-a, ter še več ožjih sorodnikov in številno prijateljev.

Priporočam jo vsem v molitev in blag spomin. Bog ji daj večni mir in pokoj in večna luč naj ji sveti!

Štefan Piczko, tajnik.

Društvo sv. Ane, št. 156,
Chisholm, Minn.

S tem naznanjam članicam našega društva, da se vrši prihodnja seja dne 26. januarja popoldne ob pol drugi uri v navadnih prostorih. Jako bi želela, da bi prihajale na društveno sejo, ker skupno se da doseči marsikaj dobrega in koristnega v prid vas samih, društva in Jednote. Po seji bomo imele malo zabave, da vam ne bo žal, če pridete.

Naj vam še s tem naznanim naš društveni odbor za tekoče leto in sicer: Predsednica Mary Tekautz, podpredsednica Helen Znidarsich, tajnica Anna Mahne, blaginjičarka Mary Kosmerl, zapisničarka Augustina Baraga, nadzornice: Agnes Kochevar, Karoline Baraga, Margaret Janezich; zastavonosilke: Frances Okoren, Margaret Janezich; bolniške obiskovalke so vse članice, ki bodo obveščene potom tajnice. Seje se vršijo kot prej, vsako 4. nedeljo v mesecu.

Naj še omenim, da smo izgubile iz svoje srede sestro Margaret Tanko in sicer je umrla dne 9. januarja; na njeni zadnji poti smo jo sprejeli korporativno s članicam Slovenske Ženske Zveze podr. št. 38, kamor je tudi spadala. Torej, glej, kaj je človek! Danes menim, jutri tebi. Zato, kako v pomoč in olajšavo je, če spada žena v katero društvo; v boleznih ji je isto v pomoč, ob smrti pa otira solze preostalih. Bog ji daj večni mir in svetlo ji nebeska luč! Naše iskreno sožalje vsem žalujočim.

S pozdravom,
Mary Tekautz, preds.

Društvo Kraljica Majnika,
št. 157, Sheboygan, Wis.

Kakor sem že običajno več let zaporedoma podala v Glasilu kratko poročilo o društvenem poslovanju, tako bom tudi letos to storila. Skupni dohodki leta 1935 znašajo \$5,493.12, skupni stroški so bili \$5,152.65, torej smo napredovale za \$340.47. Bolniške podpore se je izplačalo \$1,283.00. Sprejetih je bilo 22 novih članic ter je šlo društvo z 31. decembrom 243 članic in 128 otrok, torej skupaj 371.

Upam, da katere se niste mogle udeležiti zadnje seje, kjer je bilo podano letno poročilo bo vas gotovo to poročilo v Glasilu zanimalo.

Cenjene sestre: Kaj ne, da smo z napredkom lahko zadovoljne ter moramo biti Bogu hvaležne za lep uspeh sedanjih, res še slabih časov.

Ob enem moram tudi poročati žalostno vest, da nam je v enem tednu smrt pobrala kar dve članici. Mrs. Josephine Pirc je umrla v starosti 25 let, dne 8. januarja. Bila je članica društva in Jednote 6 let. Tukaj zapušta žalujočega soproga Joseph Pirc s katerim je bila poročena 2 leti in pol, ter 20 mesecev staro hčerko Lillian, starše Mr. in Mrs. Anton Bukovec, 5 bratov in 4 sestre v Hiles, Wis., ter še več sorodnikov tukaj.

Mrs. Frances Slapnik je pa umrla v starosti 45 let dne 14. januarja. Njeno deklško ime je bilo Franca Žehel in je prišla v Ameriko pred 24 leti. 23. oktobra 1912 se je poročila z Antonom Slapnikom, kateri je pa umrl 18 pred desetimi leti. Mrs. Slapnik zapušta 5 otrok, Frances 22, Mary 20, Frank 18, Sestra Mariastella roba sv. Františka v Lemontu, Ill., 17, in Hermina 12 let, v starem kraju zapušta starše in sestro. Rojena je bila v Božni na Stajerskem. Bila je članica društva in Jednote 14 let. Bolehala je že dalje časa za srčno boleznijo.

Preostali žalujočim obeh pokojnic izrekamo naše iskreno sožalje, nam, njenim sestrkam pa bosta ostali v blagem spominu in bomo molile za pokoj njih duše, Bog jima daj večni mir in pokoj in večna luč naj jima sveti!

Moja želja je, se zahvaliti pogrebnikom, članom bratskega društva sv. Cirila in Metoda, ki so nosili krste pri pogrebu obeh umrlih članic. Bog plačaj!

Na bolniški listi se nahajajo Mary Majcen, Theresa Stanisha, Louise Povsic in Theresa Udovich. Vsem bolnicam želimo skorajnjega zdravlja.

Johanna Mohar, tajnica.

Društvo sv. Mihalja, odsj. 163,
Pittsburgh, Pa.

Javljam svim članom i članicam našeg društva, osobito onima, koji niste bili na prošloj sjednici 12. januara, da podplatite svoje asesmente do 25. januara, inače budem prisiljen, da vas suspendiram, jer sam dobio od nadzornog odbora strogu nalogu, ako vas ne suspendiram koji ste dužni preko tri mjeseca, da budem morao sam za vas platiti; a toga pak ne budem mogel učiniti, jer vidim, da nemam za koga. Kada sami zase ne skrbite, a zašto ču ja, jer nije to sve od siromaštine, ampak od nemarnosti. Prosim, da ne bi mene za suspendaciju karali, nek karajte sami sebe i svoju nemarnost. Da budete znali, da u suspendaciji časa izgubite svu pravu pri društvu i Jednoti od podpore i osmrtnine.

Sada opominjam vas sve, koji ste dužni stari dug pred 2 — 3 leta, da bi uplaćivali makar 25c do 50c na mesec poleg rednog asesmenta, i tako da bi se malo po malo izdružili, da ne bi ni znali. Molim, da se toga držite, pak vam bude sve išlo prav u redu po knjiga.

S tem vas bratski pozdravljam,
Matt Brozenič, tajnik.

Društvo sv. Ane, št. 170,
Chicago, Ill.

Na naši glavni letni seji dne 22. decembra so bile izvoljene sledeče sestre v odbor za tekoče leto: Predsednica Veronika Kolenko, podpredsednica Katherine Persa, tajnica Rose Posedi, zapisničarka Anna Spilak, nadzornice: Mary Janesh, Anna Frank in Mary Dubin; vratarica Katherine Fojs, duhovni vodja Rev. A. Urankar, zdravnik Dr. Jos. E. Ursich, 2000 W. Cernak Rd. Seje se vršijo vsako četrto nedeljo v mesecu v navadnem prostoru ob navadnem času.

Dalje prav prijazno vabim vse naše članice na prihodnjo sejo dne 26. januarja; na tej seji bo umeščen odbor za tekoče leto, slišale boste tudi trimesečni in celoletni račun v kakem finančnem stanju, se nahaja naše društvo.

Tako tudi prosim in vabim vse članice našega društva, da se za gotovo udeležite društvene veselice dne 26. januarja in pripeljite tudi svoje prijatelje in znanke seboj; veselica se prične ob 6. uri zvečer; vstopnina je 25c. Na to našo prireditev vabimo vsa društva v Chicagu; za vse bo najboljše pripravljen; torej na veselo svidenje v nedeljo zvečer v veliki šolski dvorani fare sv. Stefana!

S sestrskim pozdravom,
Rose Posedi, tajnica.

Društvo sv. Ane, št. 173,
Milwaukee, Wis.

Ker je bilo v zadnjem našem

društvenem naznanilu nekaj pomotoma izpuščeno, naznanjam sedaj vsem onim članicam, ki se niso udeležile zadnje letne seje, da je bilo na isti aklenjeno, da prispevamo za leto 1936 vsak mesec po 10c za stroške v našo društveno blaginjo.

Prosim tudi vse članice, da bi redno vsak mesec plačevale svoj asesment, da se na ta način izognete suspendaciji.

Vas vse sestrsko pozdravlja,
Anna Gorenc, tajnica.

Društvo Marije Pomagaj, št. 184, Brooklyn, N. Y.

V imenu odbora se v prvi vrsti lepo zahvaljujem vsem, ki ste bili navzoči na naši veselici dne 11. januarja. Iskrena hvala vsem tistim članicam, ki ste pomagale odboru, da smo s tem malo našo blaginjo povečali. Dalje opominjam one članice, katere niste še plačale knjižice, da bi to storile čim prej mogoče. Ta srečni zaradi dobikov na naši veselici so bili: prvi dobiček je prejela Mrs. Mary Sik, drugaga pa Mr. John Sitar.

Nadalje naznanjam članicam, katere niste bile na zadnji seji 12. januarja, da zdaj imamo posebne knjižice za vplačevanje asesmenta in ne več kartic kot poprej. Določeno je bilo, da mora vsaka članica plačati 8c za to vplačilno knjižico za pokritje tiskovnih stroškov.

Novi odbor za tekoče leto je sledeči: Predsednica Mrs. Mary Hodnik, 95-04 Linden Blvd., So. Ozone Park, L. I.; podpredsednica Mrs. Stefanija Kantarini; tajnica Anna Klun, 90-40 70th Drive, Forest Hills, N. Y.; blaginjičarka Mary Zagar, 94-38 94th St., So. Ozone Park, L. I.; zapisničarka Helen Corel; nadzornice: Anna Matzele, Mary Kantarini in Mary Nakerst.

Novi odbor vas prosi, da bi redno hodile na seje v tem letu in da bi nam rade pomagale kadar prirredimo zopet kako zabavo. Na svidenje na prihodnji seji dne 9. februarja!

S pozdravom,
Anna Klun, tajnica.

Društvo Marije Pomagaj, št. 190, Denver, Colo.

Kot tajnica za tekoče leto si štejem v dolžnost, da napišem par vrstic. Dasiravno že malo kasno, želim vam vsem skupaj srečno in uspešno novo leto; v drugem vas pa prosim, da bi redno plačevale asesment in s tem pomagale meni in sebi. Jaz vam kar tu od začetka povem, da jaz ne bom za nobeno zalagala ker nimam s čim. Torej prosim vas, da si vzamete to v naznanje in ravnanje, ker se že nekatere izgovarjajo, da je predalec k meni nosil plačevati. Pridite na sejo; enkrat na mesec si lahko utrgate dve uri časa. Katere pa asesment prinese ali k meni na omen, pridite zvečer ali pa ob nedeljah, drugače me ne boste dobile doma. Ako bomo delovale roka v roki, potem bo društvo napredovalo; jaz sem voljna storiti kar je v moji moči; ali ste tudi ve?

S pozdravom,
Christina Siskar, tajnica.

3749 Lafayette St.

Društvo sv. Cirila in Metoda, št. 191, Cleveland, O.

Ker naši člani in članice tako malo pridejo na mesečne seje, gotovo tudi nič ne vedo kako je pri društvu. Naj bo tukaj vsem takim povedano, da se imamo po sejah prav dobro. Seje so zanimive in kratke; nikoli ni kakaga prerekanja ali prikanja. Posebno dobro smo se po januarjski seji zabavali, le žal, da je bila udeležba od strani članstva bolj pičila. Vseeno bi se morali malo bolj zanimati in se vsaj včasih pokazati, da ste član našega društva. Če bi bili vsi tako malomarni za seje, potem bi sam odbor sedel pri mizi. Vsa čast in hvala pa tistim, ki pridete na sejo, imate vsaj zavest, da vršite svojo dolžnost.

Upanje pa imam, da se sto-

procentno udeležite naše veselice dne 2. februarja v spodnjih prostorih šole na Bliss Rd. Dolžnost je vsakega člana, da vsaj enkrat na leto malo prispeva v društveno blaginjo ker društvo ima vedne stroške. Zadnje leto smo imeli dva piknika, pa se je jako veliko članov pogrešalo; niti enkrat se niso odzvali našemu vabilu; dasi prosimo in vabimo, pa vseeno nič ne pomagajo.

Naša prihodnja veselica bo jako zanimiva; vsaka žena naj pripelje svojega možička, da ne bo šla brez "fertohe" domov. Može in fantje v naši ljubljanski okolici, pridite 2. februarja po krasne kravate na našo veselico, saj bodo jako poceni (po 10c); morda boste dobili kako ovratnico za spomin od kake zaver plesalke? Apeliram na vse, da si kmalu omislite vstopnico, ki so jako poceni, samo 25c za tako zabavo, ki se ne dobi vsak dan.

Na zadnji januarjski seji je bil umeščen odbor za leto 1936; vse je po starem, razun blaginjičarka br. Sprana; pravi, da je preveč zaposlen v svoji krojačnici, da bi se ukvarjal še z društveno blaginjo, kjer je toliko denarja, da ga ne more nikamor spraviti. Za blaginjičarko je bila izvoljena sestra Mary Strudel, jako vestna in dobra članica.

Na bolniški listi se nahaja sestra Ana Rehar; upamo in želimo, da se kmalu pozdravi.

Dve naši članici se bahate s krasnimi (živimi) božičnimi darili. Namreč sestra Ana Pugel in sestra Mary Kollar, prej Lapuh. Obe sta dobili za božič fletkanega sinčka, ki sta pa oba že člana v našem mladinskem oddelku. Iskrene čestitke staršem!

Prosim vas, da bodite točni s plačevanjem asesmenta. Naj vam še enkrat omenim, da 24. in 25. pobiram asesment doma, in tudi v nedeljo ga bom vzela, vponedeljek pa odpošljem asesment v Joliet kar bo nabranega; kdor ne bo imel plačano, bo gotovo suspendiran, moja dolžnost ni, da bi za koga zakladala; ker nimam nobene take blaginje na razpolago, mi ni mogoče.

Pozdrav,
Matilda Ropret, tajnica,

19601 Killdeer Ave.

Društvo sv. Stefana, št. 224,
Cleveland, O.

Dragi mi bratje in sestre našega društva: Že dolgo se nisem nič oglašil na tem mestu, zato naj vam danes omenim par vrstic o naši zadnji glavni seji, posebno onim, ki se iste niste udeležili.

Na zadnji glavni letni seji je bil izvoljen sledeči odbor za tekoče leto: Predsednik John Hodnik; podpredsednik August Pintarič; tajnik Ludvig Cernela, 1409 E. 41st St.; blaginjičarka Terezija Kavaš; pomožna tajnica Terezija Kavaš; nadzorni odbor: Frank Rozman, Frank Cseh, Anton Hozjan; bolniški obiskovalci Anton Kavaš za moške, Vilma Nemeth za ženske.

Seje se vršijo vsako prvo nedeljo v mesecu v navadnem prostoru na E. 40. cesti.

Nadalje vas prosim, da bi se v tekočem letu bolj redno udeleževali društvenih sej kot lansko leto, in da bi se za plačevanje asesmenta tudi malo bolj brigali. Na zadnji letni seji je bilo sklenjeno, da se ne bo več za nobenega zalagalo za noben mesec; vsak(a) mora sleherni mesec do 26. plačati svoj asesment; kateri se ne zgleda na seji glede svojega asesmenta in ne plača istega do 26. v mesecu, se s tem sam suspendira, kajti naša društvena blaginja je prazna; torej se ne more za nobenega več zalagati.

Tako vas tudi prosim, da bi se malo bolj držali društvenih pravil, da ne boste delali društvenemu odboru toliko sitnosti; s tem bo lažje za vas in za odbor.

Naj vsem te moje vrstice za danes zadostujejo, ker vas jako nerad opominjam glede plačevanja asesmenta; uverjen sem, da bo vsak član in članica v bodoče skrbel, da bo imel vse v redu z društvom.

S sestrskim pozdravom,
Ludvig Cernela, tajnik.

Društvo sv. Terezije, št. 225,
South Chicago, Ill.

Naše društvo je imelo svojo glavno sejo dne 15. decembra m. l., ki se je vršila jako lepim in mirnim potom, osobito pa volitve. Za tekoče leto so bile izvoljene sledeče uradnice: Predsednica Louise Ban, podpredsednica Anna Peterlin, finančna tajnica Mrs. Dorothy Kekich, zapisničarka Elizabeth Plantnac, blaginjičarka Anna Janaric, zdravnik Dr. P. J. Starcevic in Dr. L. Blumenkrantz.

Po seji je bila vsem udeležencam servirana okusna večerja, katero so pripravile članice tega društva. Vsaka se je zadovoljno vračala iz zborovalne dvorane in izrazila drugi svoje iskreno veselje k prazniku.

S pozdravom,
Marie Grepo, bivša tajnica.

Društvo Kristusa Kralja, št. 226, Cleveland, O.

Vabilo na izredno sejo

Vsi člani in članice našega društva so prijazno vabljene na izvanredno sejo, katere se vrši v četrtek, dne 23. januarja zvečer ob 7. na domu tajnika, na 6329 Carl Ave. Ta seja je sklicana zaradi naše zborovalne dvorane, ker tukaj ne moremo več ta večer zborovati; najboljšo bo, da se preselimo v staro šolo sv. Vida; o tem bomo določili na izredni seji; to je enkrat kar gotovo, da v Knausovi dvorani ne bomo več zborovali iz gotovih vzrokov. Pridite na to sejo, da bomo zadevo v zadovoljnost vseh uredili. Domenil se bomo tudi, če bomo imeli kaj zabave po prihodnji redni seji kakršna je bila po zadnji seji. Skoda, da se te seje niste vsi udeležili, kajti po zaključku iste smo se imeli dobro; nekateri so plesali, drugi igrali karte, drugi so se pa medsebojno prijazno pogovarjali in krepčali s pičajo in finimi ribami. Glede tega naj velja lepa zahvala bratu Jim Slapniku Sr. in družini Mencin za darovano okrepčilo, tako tudi br. Antonu Novaku za darovani kruh.

Torej na svidenje na izvanredni seji dne 23. januarja zvečer na domu tajnika!

Odbor.

PITT KSKJ. BOOSTER KLUB

Pittsburgh, Pa. — Veselica, katero so priredili člani Pitt K. S. K. J. Booster kluba dne 10. januarja je dobro uspela. Dvorana je bila napolnjena, godba fina, in vsi plesalci so se imenitno zabavali.

Pred nekaj tedni sem na to veselico povabila vse prijatelje in znance tega kluba, da bi s tem pokazali, da so ponosni na mladino KSKJ. Odzvali ste se in prav lepo zabavali z nami. Zato se vam v imenu gori označenega kluba iskreno zahvaljujem za udeležbo, tako tudi neudeležencem, pa ste nam pripomogli na kak drugi način. Upam, da nam boste šli pri kaki naši prihodnji prireditvi zopet na roke. Obljubujemo vam povrniti izkazano nam naklonjenost kadar nam bo dana prilika.

S pozdravom,
Miss Frances Lokar.

Dne 8. decembra 1934 so v steklarni Corning, N. Y., vili 20 ton težko lečo ali okroglo steklo za teleskop zvezdarne na gori Palomar, California. Ta ogromna steklena leča, ki meri 200 palcev v prerezu, se je hladila celo leto; da bo uporabna, jo bo treba še štiri leta brusiti in gladiti. S pomočjo tega največjega teleskopa (daljnogleda) bo mogoče videti luno samo 25 milj oddaljeno.

Baragova Zveza

Baragova Zveza ima namen:

- 1.—Razširjati med verniki zanimanje za neutrudljivo mislonsko življenje škofa Baraga in za njegovo gorečo delo med paganskimi Indijanci.
- 2.—Napeljevati vernike k posnemanju njegove velike ljubezni do Boga in do bližnjega in njegovega pobožnega čedenja Marije, Matere božje.
- 3.—Razširjati med verniki goreče zasebne molitve do Boga, da bi On v svojem neskončnem usmiljenju uslišal naše ponižne prošnje, in dodelil veliko milost, da bi mogli enkrat škofa Baraga častiti kot blaženega v nebesih.

Za nadaljna pojasnila se obrnite na uradnike Baragove Zveze:

Rev. John Plevnik, predsednik, 810 N. Chicago St., Joliet, Illinois.

Rev. P. Odilo Hajnšek, OFM, tajnik, Box 464 Decker Ave., Johnstown, Pa.

Rev. M. J. Hiti, pomožni tajnik, 810 N. Chicago St., Joliet, Illinois.

Rev. P. Alexander Urankar, OFM, propagandni urednik, 1852 W. 22nd Place, Chicago, Ill.

Vsak dar v ta namen Baragove Zveze bo hvaležno sprjet.

Članarina Baragove Zveze za društva znaša dva dolarja, za posameznike pa en dolar in se pošilja na: Rev. M. J. Hiti, 810 N. Chicago St., Joliet, Ill.

DOPISI

JOLIETSKE NOVICE

Joliet, Ill. — Novo leto 1936 je prineslo nado in upanje na boljše čase v Joliet, kajti že prvi teden v januarju je več delavcev pričelo delati pri odstranitvi sedanje stare tovarne American Steel and Wire Co., da napravijo prostor za dve novi veliki moderni žičarni, ki se bosta pričeli graditi na spomlad, ter bosta stali 3 milijone dolarjev. Razume se, da so prebivalci mesta in okolice silno veselili te vesti, kajti s tem se bo glavna industrija v Jolietu zopet oživila in bodo delavci kakor tudi celo mesto imelo lepšo in boljše bodočnost v napredku.

Nedelja 12. januarja je bila nekaj posebnega za naša društva Presv. Imena. Zjutraj ob sedmih pri sveti maši, katere so se udeležila polnoštevilno mlado in mladeniško društvo in skupno prejela sv. obhajilo, se je vršil tudi sprejem novih članov v mladeniško društvo. Bil je lep in ganljiv prizor, ko je bilo število mladeničev z gorečimi svečami, pred obhajilno mizo svečano priseglo zvestobo svojemu Izveličarju ter obljubilo, da bodo vedno zvesti člani društva Presv. Imena. Sprejem je vodil pomožni župnik Rev. M. Hiti, ki je imel tudi jako spodbuden govor o pomenu društva Presv. Imena ter je zlasti pripomnil, da člani društva Presv. Imena podpirajo in čitajo katoliške liste in knjige, kajti le potem bodo ostali vedno dobri in zvesti člani. Vso to lepo cerkveno slavnost je pa še povečalo krasno petje na koro, ko je v naše presenečenje prvi pot nastopil cerkveni moški pevski zbor, pod vodstvom našega neumornega delovnega organizista Mr. Antona Rozmana. Splošna sodbila je bila, da tako lepega petja moškega zbora še ni bilo v naši cerkvi. Upamo, da bo ta izredna cerkvena pobožnost zbudila še večje zanimanje in navdušenje med našimi fanti in možmi za to največjo cerkveno organizacijo na svetu. Lepo je videti naša dekleta in žene, ki tako številno skupaj delujejo za čast božjo v svojih družbah. A še lepše je, ko krepki možje in mladeniči nastopijo in pokažejo, da se ne sramujejo sv. vere in so pripravljeni pod zastavo Kristusovo delovati za čast njegovega Presv. Imena in za obrambo nauk sv. katoliške Cerkve.

Zvečer isto nedeljo je pa priredilo mladeniško društvo Presv. Imena posebne vrste prireditve samo za moške v Slovenija dvorani. V pravi domači družbi smo bili vsi židane volje; kako bi pa tudi ne bili, ko so nam naši prijazni fantje tako imenitno postregli. Bilo je prav prijazno in takih večerov bi želeli še večkrat, ker take prireditve nas družijo v tesnejšo vez in v lepši sporazum

z našimi mladimi fanti in tako bo največ uspešnega sodelovanja v korist naše fane in društva Presv. Imena. Na zadnji letnji seji je društvo Presv. Imena sklenilo, da v bodoče bo pri vsakem umrlem članu en večer skupno možilo sv. Rožni venec, ob enem pa prav uljudno vabi vse moške farane, ki še niso člani, da pristopijo v to lepo in koristno društvo. Zavedajte se, da s tem dajete zgled svojim sinovcem in delate čast Presv. Imenu, ki vam bo na zadnjo uro v veliko pomoč in tolažbo.

To nedeljo je imelo tudi društvo sv. Jurija št. 3. KSKJ izredno zanimivo sejo. Na povabilo društva se je seje udeležil br. gl. tajnik Jos. Zalar ter izvršil umčenje društvenih uradnikov za leto 1936. Ob tej priliki je imel jako zanimiv in pomenljiv govor o važnosti bratske sloge in medsebojne vzajemnosti pri delovanju za napredek društva ter o dolžnostih društvenih odbornikov in članov na pram društvu in KSKJ. Z vsestranskim navdušenjem so člani odobrvali ta govor, vsi veselili, da so imeli brata gl. tajnika med seboj in mu želeli, da jih še večkrat poseti. Po seji se je vršila prijazna zabava v pravem bratskem duhu, kar je dokaz, da pri društvu sv. Jurija vlada res lepa slova med odborniki in članstvom, da se v resnici počutijo vsi kot člani ene dobre družine, ker je vsem le blagor društva pri srcu. Društvo sv. Jurija je eno najstarejših društev v naši naselbini in bo letos obhajalo 45 letnico obstoja, ter je edino društvo pri KSKJ, ki ima čast, da ima še dva člana ustanovitelja KSKJ, to sta br. Stefan Stamel in br. Jos. Panian, ki se še vedno zanimata za društvo, zlasti brat Stamel še vedno prihaja redno na društvene seje ter je še vedno lep zgled vnetega in delovnega člana za društvo in KSKJ. Naj Bog ohrani naše ustanovitelje še dolgo med nami! Vrlim odbornikom društva pa želimo mnogo uspeha v letu 1936, kakor tudi vsem članom.

Dne 15. januarja 1896 je v tedanji cerkvi sv. Jožefa blagopokojni nepozabni Father Sušteršič poročil mladi par, ženini je bil krepki slovenski fant John Mutz, nevesta pa vrla slovenska dekle Ana Sodec. Čvrsta in mlada sta nastopila kot mož in žena na svojo zakonsko pot v zaupanju na Boga. Stirideset let je poteklo od tistega važnega dne. Mnogo trnjeve poti zakonskega življenja sta morala prehoditi, mnogo križev in težav prenesti v tej dolgi dobi. A vedno zvesta Bogu in obljubi, ki sta jo storila pred oltarjem na poročni dan, sta vse premagala in v nedeljo 19. januarja t. l. sta še krepka in vesela praznovala svoj 40 letni poročni jubilej v krogu svojih petih sinov in štirih hčera, en sinček se pa v nebesih veselja teče dne. V zahvalo Bogu za vse prejete dobrote, sta se jubila in vsa družina udeležila sv. maše v cerkvi sv. Jožefa, ki se je darovala po njih namenu in prejeli sv. obhajilo.

Drugi novic ni. — Veselih sploh ne, ker tukaj so slovenski premogariji popolnoma ob delo in zaslužek. Večina jih je bila zaposlenih pri Erie Coal Co. Ta kompanija je pa že pred dvema mesecema odslovila vse delavstvo. Morali so vzeti iz rogov svoje orodje in celo rudniško izkaznico jim je vrnila. Sliši se tudi, da ne misli več pričeti z delom v premogovniku, ker že jemljejo iz rogov tudi cevi in sesalke, tako da bo vse voda zalila. Tako govore tudi, da bo isto po drugih jamah, ki so last drugih kompanij, kjer se nekoliko delajo, da bo še te voda zalila. Mar ni to žalostno? Tolično je tukaj ljudstva, ki je potrebno zaslužka, pa se to napravi sredi zime. Z veliko skrbjo se povprašujemo, kaj bo?

Čas svetih božičnih praznikov je za nami. Obhajali smo jih slovesno, kolikor so nam pač razmere dopuščale.

Imamo pa v naši fari tudi več bolnikov. Zadnji teden je zelo bolela Paulina Osolin, večletna tajnica društva sv. Ane, tajnica Materinskega društva in tajnica podružnice Slovenske ženske zveze. Želimoj vsi ljubega zdravja že zaradi otrok, ki so še mladoletni in ker tudi očeta nimajo več.

S pozdravom,

Marija Svigel

Willard, Wis. — Dne 4. jan.

se je v cerkvi Matere božje v naši sosednji fari Greenwood poročil slovenski fant naše fane Mr. Rudy Volk, sin tukajšnjega podjetnega farmarja Mr. in Mrs. Franka Volka z Miss Bettie Leach. Poročil ju je greenwoodski župnik Father Wheller, ker je nevesta pripadala njegovi župniji. Novoporočencema, ki se bosta naselila na farmi, katero jima je preskrbel leninov oče, čestitamo.

Težka avtomobilska nesreča je zadela našega farana bivšega lastnika tukajšnje sirarne Mr. in Mrs. Emila Meha. Ko sta se tik pred božičnimi prazniki vrstila od svojih prijateljev proti domu, sta vsled polkega pota letelirala z nekim drugim avtomobilom, v katerem sta se vozila dva mlada fanta. Kolizija je bila tako silna, da je eden fantov obležal na mestu mrtev, dočim je drugi podlegel poškodbam naslednjega dne. Mr. in Mrs. Meha sta pa dobila težke zunanje in hude notranje poškodbe in se oba zdravita v bolnišnici sv. Jožefa v Marshfieldu kamor sta bila po nesreči pripeljana. Obema želimo skorajšnjega okrevanja.

Poročevalec.

KLUB AMERIKANSKE JUGO-SLOVANSKE ZVEZE, AURORA, MINN.

Vabilo na sejo

Tem potom vabim vse Jugoslovane na Aurori na sejo našega kluba, vršečo se v nedeljo, dne 26. januarja ob dveh popoldne v Slovenski dvorani.

Vabljeni ste možje in žene, da se udeležite te seje, tako tudi fantje in dekleta; po seji bo prosta zabava.

Z rodoljubnim pozdravom,

Eli Smolich.

VABILO NA BANKET

Pittsburgh, Pa. — Faranom cerkve Marije Vnebovzete na 57. cesti se naznanja, da bo skupni banket v korist naše cerkve v nedeljo, dne 26. januarja ob osmih zvečer. Prošeni so vsi oni, ki se želijo tega banketa udeležiti, da si preskrbe vstopnice tri dni poprej.

Dalje so prošeni vsi oni, ki razpečajo vstopnice, da sporočijo pripravljalnemu odboru koliko so jih prodali in sicer zadnji čas do 23. januarja zvečer; o tem naj obvestijo našega č. g. župnika ali pa kakega izmed cerkvenih odbornikov. Naš g. župnik Father Kebe bodo z odborom vred že pazili, da bo vsak udeleženec tega banketa točno

in dobro postrežen.

Čenjeni rojaki Slovenci! Poslužite se znanega reka, da s sporazumom se lahko vse doseže ali naredi. Zatorej je pričakovati, da se bo vsak naš faran in faranka udeležil tega banketa in s tem nekaj pripomogel v korist cerkve. Na svidenje prihodnjo nedeljo!

Odbor.

VAŽNO NAZGANILO

slovenskemu občinstvu v Ely, Minnesota

Dne 26. januarja popoldne ob 1:30 se vrši glavno zborovanje Slovensko-ameriškega kluba v J. N. Domu. Na tem zborovanju bo volitev odbora za tekoče leto, in kakor se je sklenilo na decembrski seji, se bo klub popolnoma reorganiziral; slovenski narod hoče, da odbor dela v korist občinstva, ne pa samo za svoje lastne interese. Rečevalo se bo tudi ideje ali točko o slovenski radio uri na postaji v Hibbing, Minn. Kakor se je že sprožilo misel, bi bilo zelo primerno, če bi priredili v to svrhu slovenski klub tostran Dulutha en skupen sestanek, kjer bi se lahko nekaj storilo v ta namen. Prosim, da bi Slovenci po Mesab Range tudi na sejah svojih klubov o tej zadevi razmotirali. Glavni namen tega skupnega sestanka bi bil določitev dneva za naš slovenski radio program. Po mojem mnenju, bi bil za to najbolj prikladen in pripraven čas nedelja popoldne ko ljudje ne delajo in bi na ta način lahko največ naših ljudi slovenski radio program poslušalo. Seveda, drugi imajo pa zopet drugačno mnenje, toda pri tem je treba vpoštevati večino. Res je, da ima naš narod ob nedeljah razne seje in zborovanja pri društvih, toda resnica je pa tudi, da se niti četrtina članstva se ne udeležuje. O tujerodcev sem slišal, da se jim zelo dopade godba na tamburice, s katero nastopajo na jugoslovanskem programu ob petkih Srbi in Hrvati. Tudi Slovenci bi lahko v zameno zaigrali par poskočnic, saj imamo tukaj na Ely svoj Tamburaški krožek, in mislim, da istih ne manjka tudi po drugih slovenskih naselbinah, ki bi se včasih odzvali, da nam zaigrajo. Seveda, jako važna zadeva pri tem je pa zopet — denar, ker isti igra glavno ulogo v vseh ozirih, kje istega dobiti, da bi plačevalo zahtevano pristojbino radio oddajni postaji? — Pozdrav.

Jos. J. Peshel,

časni zapisnikar.

"TRU-VUE"

"Tru-Vue" je novi ročni aparat, s katerim se vidi filmske slike. Sliči skioptičnemu aparatu, toda je izboljšan in veliko bolj praktičen in z njim se vidi jasne čiste slike, kakor filmske slike na platnu v gledališču. Ta novost je, ko je izšla, vzbudila vsepovsod veliko zanimanje in je resnično zelo primerna stvar, s katero se človek ob prostem času, ob večerih ali ob nedeljah ali praznikih kratkočasni, ko gleda doma, za domo mizo, filmske slike vsega sveta. Zlasti so zanimiva razna glavna mesta, scene raznih in krasnih zanimivih naravnih krajev in pokrajin. To novost lahko dobite brezplačno od lista "Amerikanskega Slovenca." Citajte tozadevni oglas v današnji številki tega lista.

Skrivnostni vohuni

V zadnjih dveh letih so v raznih evropskih državah prejelih kakih 600 vohunov. Javna tajnost je, da se še danes mnogo ljudi peča s špionažo, katere je poprej v mirnih časih bila le malo znana. Tajni agent, ki se peča z zalezovanjem vojnih vohunov, opisuje nekaj vohunskih zvijač.

Pred kratkim so v Nemčiji ugotovili, da sojevski vohuni pošiljajo svoja poročila v Rusijo v trdokuhanih jajcih. Te jajca pomešajo med sveža jaj-

ca, katera so namenjena za trg. Ko so preiskali lupine teh jajc, so jih olupili, so na kuhanem beljaku pod lupino zapazili razločno temno pisanje. Natančnejša preiskava je potem ugotovila, da je bila procedura sledeča: Ak, zmeša sladkor in galun, dobi iz tega tekočino, s katero lahko pišeš po jajcu. Ta pisava se na jajči lupini nič ne pozna. Ko pa je jajce skuhan, je pisava vidna na kuhanem beljaku v notranjosti.

Brez posebnih težav se skrilejo stenografirana poročila v živih oblik in perila. Šiv je enkrat lahko dolg enkrat pa kratke, prav tako, kakor so Morsejevi znaki. Tako sestavljeni šivi lahko pomenijo toliko, kakor brzojavne vesti. Nemogoče pa je nadzorovati vezene. Tu lahko vsaka vez pomeni svojo črko. Fino šivano perilo neke volhunkne je dalo več sto besed dolge poročilo. Vohunko so prijeli in zaradi tega, ker se je ženski detektivki, katera jo je preiskala, zdelo sumljivo, da fine vezene in čipke ter natančni šivi na perilu niso v skladu z razmeroma slabim blagom tega njenega perila.

Svetlobne signale lahko danes pošilja vohun že pri polni dnevni svetlobi več kilometrov daleč. To stori lahko s takozvanimi "infra rdečimi" svetilkami. Te signale pa bo podnevi opazili samo tisti, kateri nosi našaš za to napravljena očala. Vohun, ki sedi v hiši kakega sovražnega mesta, ponoči lahko daje signale skozi dimnik in sicer s tako svetilko, ki ima infra rdeče žarke. Te signale morejo opaziti samo letala, ki lete visoko v zraku.

Ko se je v Zenevi Zveza narodov posvetovala o mandžurskem vprašanju, so japonski agenti hotelskim slugam in sotaricam dajali imenitne napitnine samo za to, da so jim ti oddajali papirne odpadke iz papirnih košev vseh ženevskih hotelov, v katerih so stanovali diplomati. Japonska delegacija pa je v hotelu National imela poseben urad, v katerem je cel vrsta jezikovnih strokovnjakov študirala posamezne besede z 40 jezikih popisanih in načrtanih Lstičev.

V rusko-japonski vojski so Rusi izgubljali zaradi tega, ker je rusko uradništvo bilo tako podkupljivo. Japonci so za večji ali manjši denar lahko kupili vsako rusko vojaško skrivnost. Čim bolj tajen in čim važnejši je bil kak dokument, tem več so Japonci zanj plačali. Napisano je bilo na aktu: "Strogo tajno." Japonci so kmalu zvedeli za vsebino. Naposled so ruske oblasti začele označevati za "zaupne," "tajne" in "zelo tajne" le take akte, ki so bili brez pomena. Prav važne so pa pošiljali brez označbe, kakor bi nič ne bilo. To je pa pomagalo.

Vohunka, preoblečena v postrežnico, je snajžila okna nekega evropskega poslanstva v sovražnem mestu. Natančno so jo opazovali, ko je odhajala z dela domov in vedno so jo preiskali, preden je odšla. Nikdar pa niso nič našli. Toda kaj je pomagala vsa preiskava, ko je pa ženska z belo cunjjo, s katero je brisala okna poslanstva, dajala signale človeku, ki je sedel v sobi nasprotne hiše in zapisoval njene signale. Znaki so bili dogovorjeni: Kadar je z belo cunjjo šla po oknu od zgoraj navzdol, je to pomenilo nekaj drugega, kakor če je šla s cunjjo po oknu od leve na desno itd.

Vohuni so kmalu iznašli, da je mogoče nevidno pisavo narediti na ta način da tablete aspirina raztope v vodi. S to tekočino so pisali in nihče ni videl pisave, dokler papirja ni razsvetlila ultravijoletna svetilka. Večkrat se zgodi, da vohuni zavijejo svoja poročila v male pločevinaste stročnice, ki so tako majhne, da jih lahko vtaknejo v nosnico ali pa jih privežejo na koncu trakov za čevlje. Včasih imajo svoje zapiske spravljene tudi med tobakom v pipi, kar je zelo ugodno, ker lahko pipo prižgo in tako s tobakom zgori tudi nevarni papir, če grozi nevarnost.

Vse to si izmišljajo ljudje in se podajajo v smrtno nevarnost zaradi zlatega mamona.

VAŽNA SEJA

Seja Ohio K. S. K. J. Booster kluba v svrhu priprave kegljaške tekme začetkom maja to leto se vrši prihodnjo nedeljo, dne 26. januarja točno ob dveh popoldne v prostorih uredništva Glasila na 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Vsa naša krajevna društva iz Clevelanda in bližine v tej državi so prijazno vabljena, da najpošljejo svoje zastopnike na to sejo, tako so tudi dobro došli posamezni člani(ce), ki se zanimajo za kegljanje.

Odbor.

Tako je!

A.: "Čemu si tako čmeren in žalosten?"

B.: "Danes sem izgubil svojo najboljšo prijateljico."

A.: "Kaj je pa bil vzrok njene smrti?"

B.: "Saj še ni umrla, ampak poročila se je."

Med zaljubljenici

Ona: "Ali me boš tudi v mrzlem decembru tako rad imel kakor v krasnem juniju?"

On: "Se bolj."

Ona: "Za koliko?"

On: "Za en cel dan, ker december šteje 31 dni."

Po leseni poroki

A.: "Kako si pa kaj včeraj obhajal svojo leseno poroko?"

B.: "Žena mi je velela, naj nažagam ter razkoljem nekaj irvi; ker sem se pa temu ugovarjal, me je z valjarjem po hrbtu namlatila."

Okusna večerja

Žena mžu, ko se je vrnila z enodnevnega potovanja: "Kaj si si pa sinoči naredil za večerjo. Ali je bila dobra?"

Mož: "Izvrstna. Skuhal sem dva funta šteka in pridejal dosti čebule zraven, katero sem našel v kleti."

Žena: "Ono ni bila čebula, ampak gomol gladiolovih rož, katere sem zadnjič pri vrtnarju kupila."

Ako

hočete zvedeti za naslov kakega vašega sorodnika, znanca in prijatelja;

Ako

imate na prodaj kako zemljišče, farmo, trgovino ali hišo;

Ako

hočete da bo vaša trgovina, ali podjetje še bolj napredovalo,

OGLAŠAJTE

v največjem slovenskem tedniku

"GLASILU"

Skupno število stalnih naročnikov sedaj znaša nad 18.000. Vprašajte ali pišite glede cene na:

Glasilo K. S. K. Jednote
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio

"GLASILO K. S. K. JEDNOTE"

Uredništvo in upravljalstvo		CLEVELAND, OHIO
Uredništvo:		
Na glas na leto:	\$0.24	
Na mesec:	\$1.00	
Na enkratno:	\$3.00	
OFFICIAL ORGAN AND PUBLISHED BY THE GRAND CATHOLIC SLOVENIAN CATHOLIC UNION of the U. S. A. In the interest of the Order Issued every Tuesday		
OFFICE: 5117 5A. Ohio Avenue		CLEVELAND, OHIO
Phone: Henderson 3013		
Terms of Subscription:		
For members Yearly:	\$ 24	
For nonmembers:	\$ 1.00	
Foreign Countries:	\$3.00	

-83-

POMAGAJMO REVNIM SORODNIKOM V STARI DOMOVINI!

Ko se je pred nedavnim mudil v Ameriki na obisku in na svojem misijonskem potovanju prevzeli ljubljanski nadškof Dr. Gregorij Rožman, je v raznih naših slovenskih nasebinah med svojim govorom kaj rad in večkrat povdarjal lepoto Slovenije, tako pa tudi veliko bado in revščino med ondornim ljudstvom. Pri tej priliki je ameriškim Slovencem priporočal, da naj skušajo svojim sorodnikom v domovini kaj po svoji moči pomagati.

V zadnji številki minulega decembra smo na 7. strani objavili članek iz ljubljanskega "Slovenca" pod naslovom "Slovenija je siromašna." Tudi našo milo Slovenijo je hudo prizadela gospodarska kriza. Vsled brezposelnosti trpi ondi danes nad 200.000 ljudi, ki nimajo redne hrane ne druge preskrbe, med temi so najbolj prizadete družine brezposelnih premogarjev v trboveljskem revirju. Kdor je imel kaj prihranjenega denarja v kakih hranilnici, ga ne more dvigniti, ali pa ob gotovih obrokih v malih vstopih; obresti pri denarnih posojilih so naravnost odušne.

Največ trpi ljudstvo v stari domovini vsled tega, ker si ne more kupovati nove obleke in obutve ker nima denarja in vsled visoke cene oblek. Ljudje hodijo v "zafrkanih" ali zakrpanih oblekah in to velja tudi za nedelje. Ne samo ljudstvo na kmetih in v mestih, tako tudi vojaštvo nosi zakrpane obleke ter čevlje.

Vsako izmed naših starejših naseljencev v naši domovini ima gotovo kaj sorodnikov v Sloveniji. Spomnite se jih sedaj, ker so v resnici podpre potrebni! Seveda, kdor zmore, naj jim pošlje kaj v denarju, drugače jim pa pomagajte na drug način, namreč, pošljite jim po pošti zavitek ponošene in še dobro ohranjene obleke, spodnjega perila in obuvala. Po parceli pošti iz Amerike lahko odposljete 22 funtov težak zavitek, poština enega funta teže znaša 14c, torej \$3.48 za 22 funtov, vstevši 40c posebne pristojbine. Pri teži 11 funtov je samo 20c posebne pristojbine. Kako bodo z veseljem prejeli vašo pošiljatev! Pri pošiljati ni treba označevati nobene vrednosti poleg naslova. Pred vsem bodite pri tem previdni, da ne boste poslali nove obleke ali čevljev, kajti v tem slučaju bi morali vaši v starem kraju plačati carino, ki je precej visoka.

Poglejte torej v svoje shrambe in omare oblek, izberite že obnošene, toda še vedno rabne in jih pošljite svojcem v staro domovino, za kar vam bodo zelo hvaležni; seveda kar velja za moške in ženske obleke, tako velja tudi za obleke otrok. Marsikdo bo to obleko z veseljem nosil in se z njo postavil celo na velikonočno nedeljo. Kako se odpremlja ali dela zavitek za stari kraj, vam bo vaš domači poštar razložil. Ne odlašajte torej s pošiljatevjo!

Benjamin Franklin, prvi veliki Amerikaneec
(Ob proslavi njegovega rojstva dne 17. januarja)

Prvi tukaj rojeni Amerikaneec, ki je dosegel svetovni slavo, je bil Benjamin Franklin. Vsaka zgodovina Amerike v 18. stoletju ni popolna brez večkratnega navajanja njegovega imena. O njem se je veliko pisalo v vseh jezikih sveta. Ali niti najbolj poveljavečni opis ne more govoriti boljše kot njegov enostaven životospis.

Rodil se je dne 17. januarja leta 1706 in umrl je več kot 84 let kasneje. Bil je najmlajši izmed sedemdesetih otrok Bostonskega večarja in postal je zaporedno tiskar, časnikar, diplomat, državnik in filozof, odličen na vsakem polju. Zasladoval je najprej kot tiskar in časnikar in velik je bil njegov vpliv. Potom svojih članov v "Philadelphia Gazette" je uspel ustanoviti prvo ognjevaško društvo, prvo javno knjižnico in visoko šolo, ki se je potem razvila v sedanjo University of Pennsylvania.

Ko je bil le 26 let star, je Franklin izdal svoj nesmrtni "Almanah" pod psevdonimom Richard Sanders ali "Poor Richard." Bila je to prva izdaja ameriškega tiska, ki je zaslovela v inozemstvu. Nikaka knjiga ni bila prevedena v toliko jezikov in uživala tako dolgotrajno popularnost kot Franklinov Almanah — le ena sama druga knjiga jo v tem prekaša, in to je Sveto Pismo. Izdal je svoj Almanah vsako leto dokler je

bil 52 let star, in veliko ljudi sirom sveta so pričakovali vsako leto to izdajo z večjo nestrpnostjo, kot se sedaj pričakuje letna Predsednikova poslanica na kongres.

Od žurnalizma se je Franklin povzpelo do diplomacije kar naravnim putem. Ker je bil najsposobnejši človek v javnosti in ker je bil znan kot človek potrpežljive in preprečevalne narave, so ga kolonije odposlale v inozemstvo, da zastopa njihove interese. Tako je živel 16 let na Angleškem, kjer je neprestano zagovarjal interese kolonij.

Ko pa se je preprčil, da mora priti do oboroženega spopada, se je povrnil domov, da postane član kontinentalnega kongresa in eden izmed sestaviteljev in podpisnikov Izjave neodvisnosti.

Tedaj so ga izbrali za drugo odgovorno misijo — da pridobi podporo inozemstva, zlasti Francije, za ameriško borbo za neodvisnost. Tisti čas je že slovel po svetu kot znanstvenik radi njegovih študij o elektriki in je bil znan kot iznajditelj strelovoda. Vsaka važna znanstvena organizacija v Evropi ga je počastila s častnim članstvom.

Kakor se je revolucionarna vojna razvijala, je Benjamin Franklin čim dalje postajal za ves svet simbol "novega sveta," strmečega po osvobođenju. Vsi borci za svobodo širom sveta — Francozi, Poljaki, Nemci, Škandinci — so prihajali k njemu, da mu ponudijo svojo pomoč. Ravno njegovemu delovanju so se imele kolonije, boreče proti tedanjim največjim vale-

sili na svetu, zahvaliti, da je Francija in tak dobrovoljec, kot Pulaski, Kosciusko, von Steuben in drugi, prišli Ameriki v pomoč.

Ko se je povrnil iz Francije, je bil v svojem 79. letu izvoljen v mestni svet Philadelphije in kmalu potem predsednikom Pennsilvanije. Mnogo let kasneje se je končno umaknil iz javnega življenja, ali ne v brezdelje. Organiziral je prvo protislužbeno društvo na svetu in bil prvi, ki je protestiral proti službenstvu v ameriškem kongresu.

Nova pravila za državljanske izpite

Colonel D. W. MacCormack, priseljenški in naturalizacijski komisar, je ravnokar objavil navodila glede oblike bodočih izpitov za kandidate za naturalizacijo. To postopanje bo od sedaj enolično in naturalizacijski izpraševalci imajo določena navodila o kakih predmetih naj izprašujejo prosilce za državljanstvo. To se je prvič zgodilo, odkar je bila vzakojena osnovna naturalizacijska postava pred kakimi tridesetimi leti.

Od sedaj naprej naturalizacijski izpraševalci ne bodo smeli postaviti takih vprašanj na kandidate kot: "Koliko galon vode izliva reka Amazonka vsako uro?" Izpit mora od sedaj naprej le služiti v svrhu, da kandidat dokaže, da je udan načelom ameriške konstitucije. Zahteva se, da pozna osnovna načela, ne pa da se je na pamet naučil kakih podatkov in fraz.

Navodila določajo, da predpogoji za naturalizacijo bodo oni, ki jih zakon zahteva, ne pa kar poednemu izpraševalcu pade v glavo. Naj se položi večjo važnost na dober moralni značaj in na kandidatovo stališče napram svoji družini, sosedem, občini, vladnim ustanovam in javnemu dobru kot na golo tehnično znanje detajlnih podatkov glede vlade.

Dasi konstitucija naroča enolično zakonodajo glede naturalizacije in kongres je uzakonil postav v tem pogledu, vendar ni bilo nikake enoličnosti, kar se tiče upravnega izvrševanja teh postav. To je obelodanilo preiskava, ki se je izvršila tekom dveh let širom Združenih držav, ki je pokazala, da v pogledu vprašanj, stavljenih na naturalizacijske kandidate, so veljali bolj nazori poedinih izpraševalcev kot cno, kar zakon zahteva.

Nabrali so 848 vprašanj, ki so bili stavljeni od 54 izpraševalcev. Niti eno teh vprašanj ni bilo vporabljeno od vseh. 80 odstotkov vprašanj se je tikalo le dejstvenih podatkov, le 20 odstotkov vprašanj je zahtevalo nekaj premišljevanja.

Izmed vprašanj, stavljenih na kandidate, v dokaz njihove udnosti do ameriške ustave, so bila taka brezpomembna in zvičajna vprašanja:

Kako visok je spomenik na Bunker Hillu?

Koliko zvezd je v kvodru?

Koliko nog ima Konstitucija?

Zakaj se je Irska borila?

Koliko časa "sedi" kongresnik?

Ali more kongres skleniti zakon, po katerem me vtaknejo v zapor za štirideset let?

Ako ima kdo sedem otrok, mora plačati za javno šolstvo?

Ako zakon ni podpisan, je mogoče, da je to dober zakon?

Navodila nalagajo, da v bodoče vsa vprašanja, stavljenja na kandidate, morajo biti jasna, odkritosrečna in enostavna izražena — brez nikakih zvičaj in zmedenosti in svrha vprašanj naj bo le ta, da obelodanijo, da li prosilec ima bistveno kvalifikacijo za dobro državljanstvo.

V ilustracijo navodil in kot kaziput za izpraševalce je Mr. MacCormack pripravil izveček osnovnih načel konstitucije in organizacije ameriške vlade, vse to v enostavnem jeziku in brez

vseh tehničnih detajlov. Izpraševalci so poučeni, naj postavijo kandidata v stik s primerno šolsko oblastjo. Spričevala javnih šol se bodo sprejela kot dokaz, da je kandidat primerno pripravljen. Naturalizacijski uradniki pa morajo obvarovati kandidate pred vsako politično, finančno ali drugo zlorabo.

Komisar je prepričan, da po novem postopanju se ni treba kandidatu bati pred izpitom, kajti kandidat, ki se je primer-no pripravil, more pričakovati, da izpit prestane in da ne propade radi neznanja tega ali onega podatka.

L. ŠASELJ:

ČRTICE IZ ŽIVLJENJA IN DELOVANJA NEKDANJEGA "PRIMSKOVEGA GOSPODA"

Malo je duhovnikov, ki bi jih ohranilo ljudstvo toliko let v najboljšem spomnu, kakor je ohranilo nekdanjega primskoveškega župnika Jurija Humarja, katerega se spominja ne samo nekdanja njegova župnija Primskovo, četudi je bilo 19. decembra že 45 let njegove smrti.

Pa tudi ni čudno, saj je bil mož znan po svojem zdravljenju z magnetizmom ne samo po vsej Sloveniji, po Koroškem in Hrvaškem, marveč tudi po daljnih deželah in državah, celo na daljnem Španskem. Leta 1933 je priobčil mekinjski župnik g. V. Čadež 20 prav zanimivih Humarjevih pisem pod naslovom: "Pisma primskoveškega gospoda" v "Slovincu" od 30. maja do 14. julija v št. 122 — 157. Se prej pa je priobčil Slovenec leta 1932 o njem tri članke iz peresa g. profesorja Pavla Lovkova. Ker pa vedo povedati ljudje še dandanes mnogo o njem, skušim sem to, kar še vedo o njem, zapisati, da se ohrani v spomin temu res tako nenavadnemu možu, ki je storil toliko dobrega človeštvu s svojim res izrednim zdravljenjem, in ni nič čudnega, če se je "čulo," ko so ga polagali v grob, tuljenje, da bi se moralo smiliti trdemu kamnu," kakor piše v Zgod. Danici, l. 1891, "Francis," ki je opisal njegovo življenje in delovanje.

V vasi Sevnjo pod Primskovim št. 23, prebiva vdovec Miha Mirkovič, ki je v 80. letu in je služil v svoji mladosti pri Humarju za hlapca in gospodarja, ker se je Humar sam malo brigal za kmetitvo, in sicer od leta 1885 do 1890 in je bil obenem tudi cerkovnik nekaj let. Tega sem obiskal in ga prosil, naj mi pove, kar se še spominja iz Humarjevega življenja in zdravljenja. Naj tu priobčim vse, kar sem zvedel od njega, pa tudi, kar so mi sporočili še razni drugi ljudje.

H. se je nosil čisto priprosto v domači obleki. Nosil je "prsnico" srajco, to je iz domačega, nebeljenega platna. Svojo posteljo je imel postlano s sirobovino. Užival je domačo hrano, samo jutraj je imel kavo. Ves 40-danski post ni jedel nič tople hrane do večera, šele zvečer je užil kaj gorkega. V gostilno ni šel nikdar. Za gospodarstvo se ni skoraj nič brigal, a vendar je imel prav lepo in debelo živino. Telet ni nikdar prodajal za zakol, ampak je vse domo redil. Ob nedeljah ni hotel nikdar nič prodajati ali se sploh kaj pogajati za prodaj.

Kolarja okoli vrata doma ni nosil, razen v cerkvi. Tudi na potu ga navadno ni imel. Za družino z drugimi duhovniki ni maral in je bil najraje sam.

Samo s šmarnskim dekanom sta bila prav prijatelja. Nosil je tudi nekoliko brade pod ušesi. Ves 40-danski post pa si ni obiril ne brk ne brade. Sploh se ni bril z britvijo, ker se je bal, da se bo porezal z njo, ker je bil tak magnetičen, ampak si je brke in brado samo strigel s škarjami. Pripoveduje, da je bil poklican enkrat zaradi br-

de k škofijstvu, kjer so mu očitali, da nosi brado. On pa se je neki odrezal: Kaj pa vas briga moja brada!

Z doma je šel večkrat in ga ni bilo nazaj več, po ves toden. Ko se je vrnil, je prinesel seboj obilo denarja, katerega je pa porabil vsega le za cerkev. Če je kaj delal ali popravil pri cerkvi, je dal vse iz svojega in ni prosil vernikov, da bi kaj prispevali, razen enkrat, ko je šlo menda za zvonik. Takrat je prosil s prižnice, naj bi dali in zbrali po stanovih, pa je dostavil: fantje pa vem, da ne bodo dali veliko, ker imajo vse druge potrebe. Pa so se fantje dogovorili, da bo dal vsak po 1 goldinar, kar so tudi dali in so tako nabrali in darovali ravno oni največ, zakar jih je potem posebno pohvalil.

Ko je bil prišel Miha Mirkovič k njemu v službi, ga je poslal H. angelsko soboto na Veselo goro na sejem vole kupit. Seboj mu je dal tudi kos papirja in mu naročil: Tole imej pri sebi, pa te ne bo nikdo goljufal.

Ko je bil Mirkovič star 25 let, so ga močno oči bolele. Sčeno ga je, solze so mu tekale iz oči, sončne svetlobe ni mogel trpeti, in to več let. H. pa je z roko zamahnil proti očem in ga je prav srpo pogledal v oči — kakor tudi vselej, kadar je kaj blagoslovil — in kmalu mu je odleglo. Dal mu je tudi še papirček, katerega je moral osluniti in devati ponoči na oči. In ozdravel je in ga niso nikdar več bolele oči in vidi se zdaj tako dobro, da bere vse brez načelnikov, četudi je v 80. letu.

Neka mati je nesla otroka, ne še leto starega, ki je imel ošpice. H. ga je blagoslovil in z roko pogladil po roki, pa mu je bilo precej bolje in je ozdravel.

Pri "Fistru" so bili krastavi skoraj vsi v hiši, stari in mladi, po vsem životu. Pa je prišel H. parkrat k njim v hišo in jih pogladil po životu, in so kmalu vsi ozdravili. Hraste so se kar usule.

Na "Kazini" v Praprečah je bilo polno podgan, ki jih niso mogli odpraviti. Dekla je šla na Primskovo in prinesla nekaj višnjevega papirja, katerega je zateknila okoli svinjaka. Dva dni potem je bilo pa toliko podgan, da jih je metala dekla kar z roko iz korita. Nato so pa izginile in ni bilo nobene več. — (Povedal Lovro Praznik, star 75 let, ki je sam vse videl).

Ženska, samica, stara 84 let, pripoveduje, da je obolela njenim staršem svinja. Šla je za njo na Primskovo po zdravlilo. H. pa ji pravi: Le pojdi domov, svinja je zdrava. In res je bila, ko je prišla domov.

V neki graščini, menda Wagensbergu, je tudi obolel prasec in so poslali po zdravlilo na Primskovo, a H. je odgovoril: Ni treba, je že poginil. In res je bil.

Se letos je pravil neki mož, da so govorili v Smartnem pri Litiji, da so poginjala v nekem hlevu večkrat krave. Poslali so na Primskovo. Pa je rekel H.: Poglejte pod jasli in boste našli tam nož. In res so ga našli. Dal jim je blagoslovljenega papirja, katerega so nametali po hlevu. In res ni poslej poginila nobena krava več.

Ana Grdin, samica iz Dolnjih njiv, stara 56 let, pripoveduje, da jo je H. v njeni mladosti dvakrat ozdravil. Prvič, ko je bila stara tri leta in popolnoma krastava po obrazu. H. je samo dihnil vanjo in čez dva dni je bila popolnoma zdrava, vse kraste so odpadle. Drugič ko je bila stara okrog osem let. Bila je hudo hripava in brez glasu. H. je blagoslovil malisne sladkore in jih ji dal, da naj jemlje po 2 na uro. Pa jih je vzela samo dvakrat in je bila zdrava.

Neko dekle je prišlo prosit blagoslovljenega kruha za bolno mater. Dobilga ga je, pa ga je domov grede sama pojedla, kakar je hudo obolela.

Neka oseba je prišla prosit zdravlila, pa je prinesla seboj za dar svinjsko plečo. Pa ga mu ni izročila, ampak ga skrila v grmovju, da ga bo domov odnesla in zase porabila. Ko je dobila zdravlila ji pravi H.: Zdal pa le hitro domov in vzemi tisto plečje iz grmovja, da ga pes ne odnese.

Ko so na neki njivi pod Marčjim dolom sejali ajdo, je šel H. ravno mimo in je vprašal: Ali ajdo sejete? — Gospodar Blaj pa je odgovoril: Da, da, je še kasno, ne vem če bo kaj iz nje. — H. pa je njivo blagoslovil in je rekel: — O, bo. — In res ni bila ajda še nikdar tako polna kakor tisto leto.

Enkrat so mu fantje ponoči nagajali in razgrajali pred župniščem, da ni mogel spati. Pa jim je "naredil," da niso mogli izpred župnišča domov vsi noč. Šele zjutraj jim je dovolil, da so se razšli. Poslej mu niso nikdar več nagajali.

Ker je ljudi ozdravil, četudi zastoj, to ni bilo prav zdravnikom. Pa ga je enkrat pozvala občinska oblast na odgovor v Litijo. Šel je. Ko pride v urad, so se ga tako prestrašili, da so kar popadali na tla. To morda ni bilo vse res tako, vendar pa nam kaže to pripovedovanje, kako moč in oblast so mu pripisovali.

Drugič so poslali iz Litije dva orožnika da naj ga privede v Litijo zaradi zaslišanja, ker je ljudi ozdravil. Prišla sta na Primskovo ravno med njegovo mašo. Vprašal ju je, po kaj sta prišla. Ko sta povedala, da po njega, jima veli, da naj le počakata. In res sta čakala ves dopoldan, ker nista mogla iti nikamor, samo okoli sta hodila. — Opoldan pa je vprašal služkinjo, če sta še pred župniščem. Ko mu ta potrdi, ji pravi: "Povej jima, da naj zdaj gresta! Ali gorje jima, če še kdaj prideta!"

Do beračev je bil prav usmiljen in je dal vsakemu najmanj 10 krajcarjev. Pa pride nekega dne berač in ga mlo prosi podpore, češ, da nima niti krajcarja v žepu. H. ga vpraša: — "Ali res nimaš prav nič?" In ko mu ta potrdi, ga hudo ozmerja, zakaj laže in mu pove natanko, koliko ima v žepu. In ko je berač denar preštel in videl, da ima res ravno toliko, kolikor mu je H. povedal, je skesano priznal. Berač ga je prosil odpuščanja, ker je lagal. H. pa mu je odgovoril: "Jaz ti še odpuštim, prosim pa Boga, da bi ti tudi on odpustil, ker si tako grdo lagal."

V litijski okolici je prebivala ženska, nekaka potovka, ki je hodila večkrat na mesec na Primskovo. V Litiji je kupila žemelj in te je nosila h H. blagoslovljati. Te je dajala potem ljudem proti mali odškodnini za različne bolezni pri ljudeh in pri živini.

Nekega dne ga je obiskal dekan iz Smartna. Imel je psa seboj. H. mu pravi, da naj blagoslovi kruh in ga vrže psu. Ko je to storil, ga je pes hitro pobral in pojedel. Ko ga je pa tudi H. blagoslovil in vrget psu, ga je ta samo povohal, potem pa zbežal proti vratom.

Kakor pripoveduje Mirkovič, se je ura ustavila, če jo je H. samo pogledal.

Neka ženska mu je prinesla na papir zapisane številke s prošnjo, da naj jih blagoslovi, da bo potem te številke stavila v loteriji. Blagoslovil je papir in je ženska res stavila in zadela terno, pa le malo, ker je premalo stavila.

Rad je tudi prerokoval. Mirkovič je rekel: "Ti Miha boš še ucahal, da se bodo ljudje po zraku vozili in da bodo mrtvi ptiči letali po zraku." Ko so začeli ustanavljati posojilnice, je svaril pred njimi, češ, da bodo še enkrat prav težko dobivali denar iz njih. Rekel je tudi, da bo prišel čas, ko bodo imeli ljudje veliko denarja, pa tudi čas, ko bo prav hudo zanj.

Kakor pripoveduje Mirkovič, ni minil vse leto niti en dan, da ne bi bilo ljudi k H. prosit ga pomoči v prav različnih potrebah. Včasih pa jih je bilo tudi prav veliko na en dan. O tem vedo povedati tudi naši starejši ljudje, ki pripovedujejo, da so prenočevali po naših vaseh, posebno na Potoku in v Marjem dolu, večkrat tisti, ki so prihajali oddaleč, kakor Hrvatje, Belokranjci in Kočevarji ki niso mogli dospeti v enem dnevu na Primskovo. Drugi dan pa so zgodaj odhajali na Primskovo.

Ljudje so prinašali blagoslovljali različne stvari, posebno pa kruh, sladkor, za živino tudi rastline, katere so včasih kar med potjo nabrali. On sam pa je dajal ljudem največkrat blagoslovljen papir. Imel je knjigo, iz katere je trgal posamezne liste jih blagoslovil in dajal ljudem. Blagoslovil je tudi različna semena, da bi bolje rodila. Blagoslovil je celo kamenje iz groblja pod farovskim kozolcem in je naročal ljudem, naj ga devajo, če je bila živina bolna, ali pod prag, ali pod korito v hlevu. Listje z velike in stare lipe pod cerkvijo pa tudi še dandanes obrtujejo in ga nosijo domov za bolno živino, češ, da je to lipo H. blagoslovil. Prav tako odnašajo še dandanes ž njegovega groba razne rastline in cvetlice, pa tudi zemljo, ker se zdaj pripisujejo tem stvarim redilno moč. Poletu letos je prišla neka stara žena na Primskovo in je povpraševala po njegovem grobu. In ko so jo vprašali, zakaj povprašuje, je odgovorila, da bi se mu rada zahvalila na grobu, ker jo je v mladosti ozdravil.

Naj omenim tudi še, kaj se mu je zgodilo, kakor pripoveduje Mirkovič, na potovanju, ker je bil v domači in slabi obleki in brez kolarja, da ni bilo nič poznati, da je duhovnik. Bil je povabljen k neki gospodi na štajerskem, kamor se je bil odpeljal z vlakom. Ko izstopi na zadnji postaji, vidi, da ga čaka kočija, poleg katere je stal hlapec, kakor je bilo dogovorjeno. H. hoče vstopiti v kočijo. Toda hlapec mu ne pusti. H. poskusi še enkrat, na kar mu hlapec zapreti z bičem. Zdal pa je vzel H. kolar iz žepa in ga dal okoli vratu, iz česar je hlapec šele poznal, da je H. tisti, katerega je čakal.

K sklepu naj dodam še tole: Prva služba H. kot kaplana je bila v Adlesičih, kjer je kaplanoval od 17. junija 1848 do 26. septembra 1850, torej v času, ko je bila odpravljena tlaka. Ko je bil odločen, da hodi ljudje navzlic temu še na tlako v pobeški grad — tako so mi pravili ljudje — jih je svaril, naj ne hodijo več, ker je tlaka odpravljena. To pa je zvedel tedanji pobeški oskrbnik — bil je menda J. Hočvar — in ta je naznanil na Krup, kjer so bili takrat vsi uradi za Belo Krajino, in to je bilo zadosti, da je šla potem pritožba zoper njega v Ljubljano in je bil prestavljen v Črmošnjice.

Vedno sveža jajca

Soseda mladi gospodinji: "Ali vaše kokoši vedno pridno valijo in jajca ležejo?"

Gospodinja: "Dosedaj ni še nobena znesla takega pokvarjenega jajca."

Previdna žena

Prva soseda: "Ali si tvoj mož sezuje čevlje če pride prepozno domov?"

Druga soseda: "Ne več, odkar potrese stopnice z ostrimi žebli."

Selitev šole

Tujec, županu malega trga: "Zakaj pa selite šolo na drugo stran ceste?"

Župan: "Radi moje gostilne, ker ista ne sme biti 300 čevljev v bližini šole."

K. S. K.

JEDNOTA

Ustanovljena v Jolietu, Ill., dne 2. aprila, 1894. Inskripcija v Jolietu, državi Illinois, dne 12. januara, 1894.

GLAVNI URAD: 1004 N. CHICAGO ST., JOLIET, ILL.

Telefon v glavnem uradu: Joliet 21948; stanovanja gl. tajnika: 9448

Solventnost: aktivnega oddelka 103.39%; mladinskega oddelka 201%

Od ustanovitve do 30. nov. 1935 mala skupna izplačana podpora \$2,702,527

GLAVNI ODBORNIKI:

Glavni predsednik: FRANK OPEKA, 26-10th St., North Chicago, Ill.

Prvi podpredsednik: JOHN GERM, 617 East O St., Pueblo, Colo.

Drugi podpredsednik: MATH PAVLAKOVICH, 4729 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.

Treći podpredsednik: JOSEPH LEKMAN, 196-32nd St., N.W., Barberton, O.

Četrti podpredsednik: GEORGE NEMANICH, SR., Box 701, Soudan, Minn.

Glavni tajnik: JOSEF ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Pomoćni tajnik: STEVE G. VERTIN, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Glavni blaginjak: LOUIS ZELAZNIKAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Duhovni vodja: REV. JOHN PLEVNICK, 810 N. Chicago St., Joliet, Ill.

Vrhovni zdravnik: DR. M. F. OMAN, 6411 St. Clair Ave., Cleveland, O.

NADZORNI ODBOR

Predsednik: GEORGE J. BRINCE, 716 Jones St., Eveleth, Minn.

I. nadzornik: LOUISE LIKOVICH, 9527 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.

II. nadzornik: FRANK LOKAR, 4517 Coleridge St., Pittsburgh, Pa.

III. nadzornik: FRANK FRANCHICH, 8911 W. National Ave., Milwaukee, Wis.

IV. nadzornik: MARY HOCHVART, 21241 Miller Ave., Cleveland, O.

FINANČNI ODBOR

FRANK OOSPODARICH, 212 Scott St., Joliet, Ill.

MARTIN SHUKLE, 811 Avenue A., Eveleth, Minn.

RUDELF G. RUDMAN, 400 Burlington Rd., Wilkinsburg, Pa.

PROTNI ODBOR

JOHN DEAMN, Box 529, Forest City, Pa.

AGNES GORISEK, 5336 Butler St., Pittsburgh, Pa.

JOSEPH RUSS, 1101 E. 8th St., Pueblo, Colo.

GEORGE PANCHUR, R. F. D. 4, Chardon, Ohio.

WILLIAM F. KOMPARE, 9206 Commercial Ave., So. Chicago, Ill.

UREDNIK IN UPRAVNIK GLASILA

IVAN ZUPAN, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, O.

Vsa pisma in denarne zadeve, tikajoče se Jednote, naj se pošiljajo na glavnega tajnika JOSEF ZALAR, 1004 N. Chicago St., Joliet, Ill., dopisne družbene vesti, razna naznanila, oglase in naročnino pa na GLASILO K. S. K. JEDNOTE, 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Lepote slovenske zemlje

(Nemško piše Regina (Krik))

Malo je dežel, ki bi toliko pisali o njih, ko o Jugoslaviji. A ti opisi veljajo večinoma vabljivemu, skrivnostnemu orijentu. Macedonije in pravadnim, beneskim palačam Dalmacije in njenemu sinjemu morju južnih dežel. Slovenija pa, ki je bržkone glede na pokrajine najlepši del jugoslovanske države, je v inozemstvu najmanj znana. Kdor je del časa živel v Sloveniji, mu za zmeraj zajame dušo ta čarobna dežela. Spet in spet se mu v hrepenečih mislih prikazujejo njene podobe.

Noči v mesečini, kako so prelestne, če v njih zvenijo s tihim pošumevanjem Save, svete reke Jugoslavije, sladko-otožne slovenske pravljice pesmi! Ko zagorijo ko žgoči plameni listnatih jenskih gozdov krog trupele gora, ko iz bodičastih ovojcev padajo kostanji na tla, ko se začne po obširnih vinogradih trgati; to je najčarobnejši letni čas Slovenije.

Nato sledijo temni večeri pozne jeseni strahotnih lepot, ko polzijo splavi ko prikazni skozi mokro meglo po svinčenosivih vodah. In viharne noči, ki v njih lajajo lisice in se krič sove družijo s smehom divjih golobov!

Ondi, kjer so vasi že bolj redke in so hoste ko pragozdovi, šušlja hrastovo listje po zelenem barju in te vabijo večje na spolzke steze, kamor ne more stopiti nobena človeška noga. Volčji lajež drami globoki molk gozdnih noči in pihaje izteza ris svojo četveroglavo glavo iz skrite gošče. Ko halje duhov pluhutajo peruti sove-uharice, ki straši počopi po gozdovih, ki se jih ogibljejo ljudje, in frfo-čez jaso liki velškanski senci nad pobledelim katem.

To so noči, v katerih zaživi "divji lov" po mrkih soteskah in je slišati glas roga in pokanje puške in lajež psov. Tedaj se nihče ne upa iz varnega zavetja hiš, saj blodi krog marsikake domačije pravljica o zlohotnih nakanah divjega lovca. Ko se sneg se niti popolnoma ne otaja, že so tla gozdov pokrita z milijoni belih in lilastih podleskov.

Slovenija ni skoraj nikoli brez cvetja. Pozimi cveto se v snegu belolistni tvelci in kjer le malce odleže snežena odeja, že se razcvetijo zvončki in zelene čemerike. — Kakor so gozdnati hribi Slovenije najpopolnejša podoba romantike, tako je pa na drugi strani veličasten alpski svet.

Vsa dežela je polna pobožnih legend in pravljic, ki govorijo o povodnem možu, o čarovnicah, o duhovih in strahovih; dalje o pripovedkah, ki v njih nastopajo rojenice, kjer kopljejo zaklade,

rimi listnatimi drevesi, izmed katerih je nekaj velškanskih eksotičnih dreves in mnogo je domačih in inozemskih iglavcev. Najlepši pa je široki drevoval starih kostanjev širokih vej; spodnje vejice se skoraj dotikajo trat na obeh straneh poti, ki vodi na samostansko pokopališče, kjer počivajo mrtvi menihi brez krst, v samih kutah pod golimi gomilami.

Divje romantičen je oni kraj, kjer pečina, ki je na njej grad, strmo pada navzdol k strahotnemu obnovnemu gradu. Če se razgleduješ s sudovnjaka, se ti dozdeva, ko da se potaplja grad s svojimi rjavordečimi strehami v morju neskončnih gozdov.

Ali je sploh moči pozabiti ono čudovito, dolgo pot po grebenu Mahorijeve gore do pristave in razsežnih vinogradov trapistov? Vedno greš pod krošnjami hrastov in bukev in med vinogradi pa skozi temne gozdove pravih kostanjev. Svojsko lepi so razgledi na hribe, njive, gozdove, cvetoče travnike, koder krvavijo šopi rdečih, divjih nageljčkov in na srebrni trak reke, na bele, majhne hribovske kapelice, ki so tja do slikovitega gnezda Krškega, ki je venomer v senci in kjer se bohotno racvita jo na tratah divji tulipani. Vsega tega se za zmeraj zvesto spominjaš.

Spomladi je na Mahorijevi gori pravi pravcati češnjevi paradiž. Cvetovi sneg pokriva lične domačije v njih gozdni samotni in vrh hriba, tam krog starinske, častiljive romarske kapelice, ki stoji ko sredi zelene pisanine, se vsepovsod razcvetajo krasne, pisane travniške rože. Krog in krog se dvigajo skupine gora v svetlem, pomladnem zelenju in temna jelovina je vmes ko črna senca.

Mogočen grad, ki so ga leta 1127 sezidali na povelje salburškega nadškofa zoper madžarske napade, je zmagovito preostal vse sovražne naskoke.

Od mičnega grajskega vrtiča, kjer rastejo cvetlice vseh vrst, te povede ozka klavzurna steza po gostem gozdu po hribu navzdol. Po tej stezi hodijo le menihi in nekateri med njimi so zelo učeni. Spodaj je čudovito lepa "tiha" ali "globoka" dolina, ki jo malokdo pozna in kjer se zdi, da živijo vse vilinske pravljice.

Kako brezmejno lepe so one samotane steze v širnih gozdovih, kjer cvetijo ciklame in pasji zob, temnomodre potbočnice in svojske alpske rože. V teh neskončnih gozdovih so "tuji ribniki," raztresene kmetije in razpadli mlini in v nekem gozdu dehti mnogo belih orhidej.

Zarano ob dveh — o velikih praznikih celo ob eni — zavzoni samostanski zvonček, ki kliče menihe k jutranji sv. maši. Glas zvona se družijo s pobožnim šuštnjem in pošumevanjem gozda. Nikjer ne moreš tako uživati vsebine Scheffellovega nesmrtnega "Ekeharda," ko v senci tega prastarega samostanskega gradu. Na nasprotni, kranjski strani so v senci gozdov, obdani z mrmrajočimi valovi Save gosposki gradovi in na nizkem griču stoji veličasten grad Brežice, ki ima četrto mogočnih, popolnoma različnih stolpov.

Bled je radi svoje lege biser v kroni krasnega Bohinja. Vsa ljubkost, vsa mogočna prelest gorske pokrajine obkroža to jezero, ki poje o njem slovenski pesnik Prešeren, da stoji v ozadju ogromni ledeniki.

Nasprotni znanemu zdravilišču, ki ima preveč hotelov, gostiln in vil, štrli na strmih, ko stena dvigajočih se skalah, grad Bled in gleda na ljubko, majhno jezero. Grad je, kakor večina slovenskih gradov, zelo star. Zakaj že 10. aprila leta 1004 ga je nemški cesar Henrik II. podaril biskupskemu škofu Albuinu z velikimi posestvi v okolici tja do Bohinjskega jezera vred.

Sredi jezera je majhen otok z romarsko cerkvico in "prošnjim

zvonom," kar zelo množi romantično čudo pokrajine. Ne-koč, v časih Crtomira, je bila tu videti podoba boginje Zive. . . Ob alpu mlade Save . . . pri Savici . . . se je dal Crtomir kristiti . . .

Med strmimi skalnatimi stebri se iskreče peni belj slap. Grozde stene brez poti strmijo na eni strani prelepnega Bohinjskega jezera, na kraljestva pravljicega Zlatoroga, na drugi strani pa ga obdajajo temni gorski gozdovi. Čudovito lepa je alpska bujnost Bohinja, zlasti v triglavskem območju. Najmogočnejši je vtis v dolini Vrata, ki jo veličastno zapira severna stena Triglava, in pa pri Planici.

Prav svojski je Vintgar pri Bledu. Tu se bori Radovina, negnana dete sneženih, lesketajočih se gora, in divja, se peni, dela slapove in si utira pot med visokimi, nedostopnimi stehami, pečin in neizmernimi brezdnji. Nihče ne more brez občudovanja zapustiti eno uro dolge poti med soteskami Vintgarja. Če je sploh mogoče povečati lepoto in svojskost slovenskih alpskih pokrajin, tedaj se to zgodi zlasti v maju na visoki, razgledov polni Golici, ki je polna neizmernih trat belih narcis.

Stevilni turisti se vračajo tedaj na večere z velikanskimi šopi narcis domov in ves ljubljanski trg je ko morje dehtečih, belih cvetov narcis. Vso pot do planinske kočice na vrhu se raztezajo med krasnimi smrekovimi gozdovi cvetoči travniki narcis. Vsa okolica je ena sama opojnost cvetja.

Slovenske gore imajo vso znano alpsko floro in tudi take alpske rastline, ki jih težko najdeš drugje. Na Sv. Katarini pri Ljubljani cvete Daphna Blagovana, humenkastobela "kraljevska roža" Kranjske, ki jo je prepovedano trgati.

Vsepovsod so pota naravnost očarljivo lepa. Krizi in znamenja stojijo prav slikovito kraj vaskih, gozdnih in travniških potov, v ozadju pa so nazobčani vrhovi gora. Tudi slovenske kmetijske hiše so pogostoma kaj ljubke. Zlasti prišene so v senčnih samotah skalnatih gora. Pod Kamniškimi in Savljskimi Alpami je nepopisno lepa Logarska dolina, kraljestvo divjih lovcov. Vanjo prideš ko skozi mogočna vrata in zagledaš krog in krog čudovito lepo sliko, ki se veličastno končuje v Kamniških planinah.

Malo znano, dasi ena izmed najlepših alpskih pokrajin sploh je Jezersko. Čeprav ni ondi dandanes nobenih jezer več, vendar so velškanski okameneli vrhovi njegovih gora in divje hrumeči hounuriki in nedotekljiva prirodnost v divji romantični samoti nekaj najlepšega, kar premore alpski svet.

Med Zagerjem in Savo te iznenadi slikovitost Save. Med visokimi, strmimi pečinami in skalnatimi stenami divje in peneče hrum in šumi tako svojske, ko smaragd zelena Sava. Tudi tu je blizu obrežja in po dolinah mnogo omamno-romantičnih gradov in razvalin. Nekateri stoji na strmih, težko dostopnih višavah sredi velškanskih, črnih jelovih gozdov, ki so polni soparnega vzduha po borovnicah.

Izredno lepa je lega raznih kopalšč Slovenije. Zlasti leži lepo Rimske toplice, pa Rogaska slatina. Čudovito lepi so izleti po Pohorju, ki ima polno krasnih gozdov in majhnih gorskih jezer.

Ljubko leži Tržič pod Karavankami. Slikovite so oblike skalovja in velik je grad barona Borne, ki ima v alpskem revljeno gojišče kozorogov (divjih kozlov), katerih je zdaj že malo na svetu.

Svet zase je del Slovenije med Novim mestom in Krškim. Tu je tako množica gradov in graščin, da jih ni toliko niti v Nemčiji ob Renu, niti v Avstri-

ji ob Donavi med Požunom in Dunajem, da niti ne v vsem slavnem delu Tiroleke med Bozenom in Meranom.

Že Abraham a Santa Clara, svetovno znani pridigar cerkve sv. Stefana na Dunaju, je dejal v 17. stoletju, da je Kranjska "čudež vseh čudežev."

Velikanske gozdove, ki so polni jam, obkrožajo pravljice Gornjani. Skrivnostna Krka, ki med vrhami in topoli zdaj naglo hiti dalje, zdaj spet tvori s trnjem obrasle ribnike in se razvije v majhna, otočkov polna jezera, ima nešteto čepelj, divjih rac in drugih povodnih ptičev, ki poživljajo njene bregove. — Tukaj so pred graščinami in gradovi trate vse pisane in prepolne samega lilastega podleska in v maju — liki na Golici — so povsod množica belih narcis.

Med domačini na Celebese

Raziskovalec G. Heinrich, ki se je v letih 1930 do 1932 mudil na otoku Celebese, kjer je iztkal za par redkimi pticami, o katerih so že domnevali, da so izumrle (kosec vrste aramidopis plateni in medosesa myza sarasinorum), opisuje v svoji knjigi "Der Vogel Schnarch" svoje srečanje z domačini v vasi Uru na pobočju skoraj 4000 m visokega Lompobatangja:

Popoldne 9. avgusta smo po dolgih težkih mesecih prišli iz vlažnega somraka pragozdov in stopili zopet na sončne, suhe gorske senožeti. S hvaležnim veseljem smo pozdravili te gole, s travo porasle gore, ki so se nam bile na potu v pragozd zdale tako puščobne. Nihče pač človek ne pogreša trajno, tako težko kakor sonca in toplote.

Proti večeru smo dospeli v vas Uru, kamor nas je bil zval bil naš nosač "princ." Leži na majhni planoti med posameznimi visokimi drevesi; krog nje se razprostira nekaj riževih polj, ki so bila tedaj požeta in so nas spominjali na domača strnišča. Od prvega trenutka smo se čutili tu "doma" in se nismo kčali, da smo se ravnali po "princev" nasvetu. Tista dva tedna, ki smo jih preživeli v Uruju, sta bila za nas v resnici edino prijetna doba vsega prvega ekspedicijskega leta. Tu izven gozda smo bili namah rešeni vsega njegovega nevarnega in krutega mrčesa. Zdrave, hladne noči se menjavajo tu z vročimi sončnimi dnevi in zračna vlažna je neznata i zelo zosa. Uru leži približno 1000 m nad morjem, in ta lega se zdi pod ravnimom sploh najboljši podnebje za ljudi in živali. Tu smo se počutili najbolje, tu smo našli najkrepkejšo in najzdravše domače prebivalstvo, pa tudi najbujnejše živalstvo.

Ze naslednje jutro smo začeli z običajnim delom. Za bambusovo mizo stoluje poleg obh nagačevalek "princ" Abu, katerega smo zaenkrat sprejeli kot neplačanega preparatorskega vajenca. Z očitnim ponosom se je oziral s svojega vzvišenega mesta na svoje rojake, ki so v strnjem krogu ždeli po tleh okrog mize in s pobožnim občudovanjem opazovali skrivnostno preparatorsko delo.

Nekaj gledalcev je prineslo s seboj banane in anane, nam "v dar," kakor nam je pojasnjeval Abu. V naši osiromašeni evropski domačiji so postali dorežljivost in darila bolj in bolj nezna- ni, pravljici pojmi. Tembolj so pri nas ti dokazi pozornosti in prijateljskega mišljenja med temi preprostim ljudmi ganili in razveselili. Majhne protidarove, ki smo jih mogli deliti: zavojčke cigaret in parfumske stekleničice, so sprejemali domačini z vidnim veseljem. Posihmal pa je začela ponudba daril bajno raz- steti: anane in banane, kavo, pal- movo vino, krompirjeve korenine, čebulo, med, papajamelone in podobno so vlačili skupaj. Vedno znova je morala moja

žena prekiniti svoje preparator- sko delo, s slovesnim zahvalje- vanjem sprejemati darove in razdeljevati protidarove. V na- ši koč so se začela gomiliti ži- vila in sadje kakor pri zelenja- darju. Bili smo v vedno večji zadregi za protidarove. Dajali smo pestre razglednice, steklene bisere in varnostne igle — vse so z veseljem in hvaležno spre- jemali. Včasih je darovalec iz- razil takoj tudi svoje posebne želje glede protidaru in stvar se je počasi prelevila v pravo za- menjavanje blaga z blagom. Ne- ki mož, ki je prinesel banane, je prosil v zameno par starih ilustriranih časopisov, ki smo jih uporabljali za zavijanje na- gačenih živali. Rad bi si z nji- mi, je dejal, okrasil koč in bil je presrečen, ko smo mu željo izpolnili. Drug je prišel od da- leč in prinesel živo ribo, ki bi jo rad zamenjal za malo — stru- pa. To željo smo morali, žal, seve odbiti. — Na drugi strani je bilo pa veliko takih, ki so vsak protidar vnaprej odločno odklanjali. Svoje dani so priu- sili "Buat trima kasi sadja" — zgolj v zahvalo, in pri tem so ostali. Neko ženo, ki nas je na ta način že večkrat "v resnici" obdarovala, bi bili radi s čimer- kolj razveselili. V prtljagi smo našli zapornico na poteg in na- njo je prišla moja žena majh- no torbico. To je bilo vsele- ga presenečenje! Vsa vas si je morala čudo ogledati in preiz- kusiti iz bližine. Žena je bila vsa srečna in naslednje jutro nam je prinesla: sladkorjev trs, krompirjevih korenin, anan, fi- zola, riža, palmovega sladkorja in — živega ptička v kletki.

Prebivalstvo vasi Uru je spadalo k plemenu Durijev, ki prebiva po zapadnem pobočju Latimodjanskega gorvoja in če- gar jezikovno ozemlje sega proti severovzhodu do Toradja. Starejši možje nosijo okrog gla- ve še slikovite robce in v brez- zobih čeljustih neprestano žve- ki prikljubljani sirijev (betlov) cucelj. To je žvečimo nasladijo, sestoječe iz listov betlovega po- pra, sadežev palme pinang in žganega apna. Mladi rod se pa očividno modernizira. Vsa mla- dina nosi grde islamske čepice. In dočim je bil še pred nekaj de- setletji v veljavi stari običaj, da je vaški čarovnik otrokom z dletom izbil prednje zobe — i- majo danes mladi ljudje neok- njene zobe. Namesto betla pa žulijo — cigarete, stara razva- da se je umaknila novodobni.

Celo dvestoletno hčerko naše po- sebne prijateljice, žene s torbi- ko, smo z začudenjem opazova- li, kako je menjaje žulila zdaj materine prsi, zdaj cigareto. Ta ljubka stvarica je čisto prite- kla k nam na obisk in postala kmalu naša ljubljanka. Mati je bila vsa srečna in ponosna, ker smo kazali tako zanimanja za njeno dete. Slednjim nam je deklico ponudila v dar in bilo nam je v resnici težko, da smo morali odkloniti, saj je bilo to gotovo dokaz najodkritosrčnej- šega in največjega prijateljst- va.

Dan hoda od Uruja se nahaja prenočišče letelič psov. Na vr- hu neporaslega griča stoji par visokih bambusovih grmov in več starih palm vrste areng. Ta mali log so si izbrali letelič psi za svoje bivališče. Vzpenjajoč se na grič, smo že oddaleč slišali njihovo zopno in svađljivo ren- čanje in cviljenje — grdi glasovi, ki ti te živali vnaprej omr- ze. Na koncih palmovih listov in bambusa vise kakor čudno sadje v tisočih in tisočih, tesno druga ob drugi. Jarko opoldan- sko sonce, pred katerim se sku- ša v tropah skriti vsaka žival, pripeka nanje prosto, brez vsa- ke ovire. Toda živali so oprem- ljene proti strašni vročini z iz- vrstnim vetrilom: njihove na- lahno odprte, velike kožate pe- roti so neprestano na delu kakor pahljače. Če jih splašiš, se dvig- ne, krakaje in cvile, vsa jata v zrak, da zatemni sonce. S pu-

časnimi udarci kril okorno ves- laje po zraku, podobni vranam ali sovam — pravcate obešaja- ške ptice iz starih pravljic o co- prnicah in vragovih.

Plen je bil dokajšen in kasne- je sem opazil, kako je neki mož pobral proč vrženega letečega psa, ki je bil za nagačenje ne- sposoben, previdno odrezal od njegovih nog, jo zavil in spravi- l za pas. Po dolgem izpraše- vanju mi je povedal, da je treba pasjo nogo prav v tem času vta- kniti v deblo durianovega dreve- sa, nakar ta zelo obilo obrodi. Podobnih čarodajnih sredstev poznajo Duriji veliko število. Naš novi preparatorski vajenec si je vtaknil v usta dolgi tenki jezik žolne, da bi prejel dar zgovornosti — in od jeter črne vrane, ki jih je spravil, je prič- akoval, da mu ohranijo črne lase, ko pride v leta . . .

Vendar pa imajo urujski va- ščani tudi veliko zaupanje v ev- ropško zdravstvo. Večkrat sem imel priliko, da sem uspešno zdravil njihove otroke ko jih je grizlo po trebuhu, z ricinovim oljem, dva tvora sem ozdravil z jodom in nekaj primerov iz do- line zanešene malarije s kini- nom. Tako sem si pridobil zbirniško slavo in praksa je bila vsak dan večja. Tod in tam so ljudje že izrekli željo, naj bi za vedno ostali pri njih . . .

Toda naš čas je potekel. Na- še delo tu ob robu pragozdov je bilo uspešno dokončano — mo- rali smo dalje.

Urujski možje so me prosili, naj nosačev ne jemljem iz dru- gih vasi; oni sami bodo spravili vso našo prtljago do Enrekanga, nihče drug ne sme pri tem pomagati. Tako se je tudi zgo- dilo.

Naš odhod zjutraj 3. septem- bra je bil ganljiv, nepozabljen dogodek. Zbrala se je vsa vas. Može in žene so se gnetli, da nam podajo roko. Ženske so v iskreni bolesti nad ločitvijo tu- lije. Ni bilo dvoma — pridobili smo si bili srca teh preprostih ljudi. S čem, je težko umeti, zakaj tistih par malih daric in moja zdravniška pomoč niso za- dostno pojasnili. Morebiti so ti ljudje čutili, da je bila naša navzočnost največje in edino do- živetje njihovega življenja v daljni samotni vasi . . .

Počasi se spuščamo z nosaško kolono po strmem bregu iz vasi nizdol. Spremljajo nas vsi uruj- ski možje in mladeniči. Zgoraj na robu pa stoje žene in otroci, nam mahajo v slovo in jočejo.

Cougar ali gorski lev, živeč v Ameriki, kadar rjove, ima člo- veku podoben glas, kadar je v strahu.

Leta 1935 se je v Združenih državah ameriških na razne na- čine smrtno ponesrečilo 101,000 oseb, ranjenih je bilo pa 9,720, 000.

Prvo knjigo v angleščini je tiskal in izdal l. 1476 William Caxton v Bruges, Belgija. Dve leti zatem je šele začela neka tiskarna obratovati na Angle- škem.

"MOJ MALI DECEK JE BIL TAKO SUH—ZJOKALA SEM SE, KADAR SEM GA POGLEDALA"

"Nagovarjati sem ga morala, da je jedel, in nič kar je pojedel, ni poma- galo, da bi pridobil na teži. Vedno bom hvaležna tisti materi, ki mi je povedala o Trinerjevem grenkem vinu."

Trinerjevo grenko vino je staro, za- nosljivo družinsko zdravilo, ki odpravi- ja razjede, plime, nespečnost, slabo spanje, nečistost kože in tedavne dru- žene s prebavnimi nerodnostmi in tavi- za življenjem občutli tehi. Dobite ga lahko v vsaki lekarni.

TRINERJEV ELIKSIR GRENKEGA VINA

Joseph Triner Company, Chicago

BOJ ZA PRAVIČO

POVEST

opisal FR. J. MILOVANKIČ

"Jaz pa moram verjeti zvedenjem bolj, nego vam!" odvrne sodnik in pozvoni. Ko vstopi nato jetničar, pristavi še sodnik:

"Vi ostanete zdaj tu!" In proti jetničarju obrnjen: "Odpeljite tega moža v zapor!"

"Gospod sodnik," ugovarja sedaj Grčar, "ali ne veste, da sem jaz župan?"

"Vem, vem, da ste župan," odgovori sodnik. "Za to že poskrbim, da bo odslej vodil kdo drug županstvo! Brez župana ne ostanejo, ne bojte se!"

Zdaj poseže Grčar v žep in pomoli proti sodniku, tako da jetničar ni videl, petdesetak s takim obrazom, kakor bi hotel reči: to se ni vse! Toda sodnik ga zaničljivo premotri od nog do glave in mu s prstom pokaže proti vratom.

Grčar je vedel, da je izgubljen.

Šel je brez daljnjega ugovora za jetničarjem, ki ga je peljal v temno celico, kjer je imel okuhati to, kar je bil odmenil drugim.

Nekaj dni pozneje sta bila zopet pismonoša in njegova žena poklicana pred sodnika.

Na hodniku sta se sešla. Popisati je težko, kar sta v zadnjem času trpela. Dokler človeku ni zamrlo popolnoma upanje, da mu prisveti lepša bodočnost, že se prenaša svoje križe in težave. Roza in njen mož pa nista imela nobenega upanja več, da se izkaže njuna nedolžnost. Vse, kar sta bila poskusila, da bi dokazala svoje poštenje, jima je izpodeltelo. Obup pa je grozno stanje, ki mori človeka noč in dan.

Pismonoši ni bilo toliko zase, nego za svojo ženo. On se je bil že prej nekako udal v neizogibno usodo, in le, ker ga je bila žena bodrila, se je začel udajati zopet nadam. Bolelo ga je, ko se je prepiral, da so bile te nade prazne, in ko se je uveril do dobrega, da zanj ni rešitve.

Roza pa je nasprotno zopet imela skoro edinole svojega moža pred očmi. Zaradi njega je prelivala solze, zaradi njega je obupavala. Koliko je revež že po nedolžnem trpel in zdaj bo še obsojen kot hudodelec in tat! Da obsojena zadene tudi njo, na to skoro mislila ni. Samo če se je spomnila svojega deteta, tedaj je pač tudi sebi želela prostost. O, to je bila grozna misel, da njen dragi sinček zdaj nima ne očeta ne matere!

Ko sta pismonoša in Roza na hodniku drug drugega vzrla, se je obema storilo milo. Bila sta oba prepričana, da sta poklicana pred sodnika zaradi tega, da jima naznani, kdaj prideta pred porotnike. Zaradi česa drugega naj bi ju tudi klical, ko se je bilo vendar vse dognano? Da bi se bile razmere obrnile na bolje, na to po dosedanjih izkušnjah niti misliti nista mogla.

Približata se drug drugemu, podasta si desnici, in ne da bi bila izpregovorila kako besedo, vlijejo se obema solze po obrazu. Smilila sta se drug drugemu, drug drugega sta pomilovala!

Izkušala sta, da bi ustavila solze, toda obema se je še ihtelo, ko sta stopila pred sodnika.

Sodnik ju gleda nem nekoliko časa. Potem pa ju vpraša z ginenjem glasom:

"Zakaj se jokata?"

"O, kdo bi se ne jokal!" reče ta skoro oba ob enem in začne na glas ihteti.

Sodnik se obrne v stran in si obriše z robcem oči. Bil ni baš preveč rahločuten, kakor sploh ne morejo biti ljudje, ki imajo vedno opraviti s hudodelci. Toda, ko je videl, kako se ljubita ta dva človeka in ko je pre-

udaril nesrečo, katera ju je bila zadela, smilila sta se mu v dno srca.

Obotavljal se je še nekoliko časa, kakor bi se bal, da bi jima ne škodilo, ko bi jima prehitro razodel veselo novico. Dvakrat, trikrat gre po sobi gor in dol, potem pa se ustavi zopet pred njima in reče z zamolklim glasom:

"Nikar se ne jokajta! Vajinega trpljenja je konec!"

Pismonoša in Roza ostrmita. Sta li prav čula? Ali je to mogoče? Zdaj, ko nista imela niti najmanjšega upanja več, pa naj bi bila rešena?

Debelo sta gledala sodnika in nezaupnost se jima je brala na obrazu.

Sodnik pa jima zagotovi znova:

"Da, vajinega trpljenja je konec! Ne čudim se, da strmita, kajti kakor so stvari stale še pred kratkim, je bilo nemogoče misliti, da bosta tako kmalu prosta. Tem hvaležnejša morata biti Bogu!"

Sodnik jima potem razloži ob kratkem, kdo je oni hudodelec, ki ju je spravil v nesrečo, in kako se mu je tatvina dokazala, ter je zaključil:

"Vesel sem tudi jaz, da je prišla krivica še ob pravem času na dan, kajti vedno mi je dopovedovalo srce, da sta nedolžna. Sicer vama škoda, koder sta trpela, ne povrne popolnoma nič, a kolikor se more poravnata, se poravnata; za to bomo že skrbeli."

Sedaj pa bodita srečna in idita z Bogom!"

Pismonoša in Roza se objame, vpričo sodnika, in zdaj so jima solze veselja in sreče svetile v oči.

Nato se iskreno poslovita od sodnika in kakor v sanjah se bližata vratom temnega poslopja, ki so jima bila zaprti toliko časa, in skozi katera se jima je zdaj odpiral izhod v blaženo prostost.

XXVIII.

Bil je krassen dan že v drugi polovici meseca majnika, ko sta pismonoša in njegova žena hitela proti dragi domači vasi. Nebo je bilo modro in čisto kakor steklo. Na vsem obzorju ni bilo najmanjše meglice. Solnce je sipalo svoje zlate žarke na zemljo ter polnilo zrak z ono prijetno gorkoto, ki človeku pomladi tako dobro de. Vse je bilo veselo, kamor se je človek ozrl. Trava je kar vidno kipele iz tal, žita so bujno poganjala, in vsakovrstne rože so zibale svoje pisane glavice v lahнем veterčku. Škrjančki so se gostoleč dvigali kvišku proti nebu in drugi ptiči so žigoleč kar trumoma zletavali od drevesa do drevesa. Vse je bilo živo, vse se je radovalo lepega dneva in življenja.

O, kako srečna sta bila pismonoša in Roza, ko sta čez toliko časa zrla zopet črasto prido! Njuna lica so bila sicer blela in upadla, in sledovi, katere jima je bila dolgotrajna žalost in bridkost vtisnila v mladostna lica, niso bili še izbrisani, a vendar vse to ni moglo prikriti radosti, ki jima je prešinjala srce. Dosti nista govorila, ali vse njuno vedenje je pričalo, kako sta zadovoljna in vesela, kajti vse ju je zanimalo, kakor otroka, kadar ga po dolgi zimi pripeljejo pod milo nebo.

Občudovala sta kmalu ob ostri stoječo jablano, kateri se je osijalo zadnje cvetje, kmalu sta se ozirala po pestrem travniku. Pri tem sta s pravim užitkom srkala vase čisti zrak. Videlo se jima je, kako dobro jima de, kajti bolj in bolj so se jima rdečila blela lica.

"Ne, Janez, tu ne smeja ta-

ko mimo! Sem pojdi in zahvali na kolenuh Križanega, ki naju je na tako čudovit način oprostil ječe in ponižal najinega sovražnika! Glej, tu sem klečala oni večer in prosila Boga, naj se usmili tebe in mene. Ko se vzdignem izpod križa in storim nekoliko stopinj na cesto, zadela sem — moralo je biti ravno na tem mestu, glej! — z nogo ob listnico, katero je bil malo prej izgubil Grčar. To ni nič čudnega samo na sebi, ali jaz sem trdno prepričana, da se to ni zgodilo brez božje volje!

Glej, in ko potem izkušam in bridkosti še ni bilo zadosti, in ko so tod mimo tudi mene gnali orožniki, sem znova vzdihnila h križanemu Jezusu in ga znova goreče prosila, naj mi odvzame grenki kelih, iz katerega sem pila že tako obilo. Res se me je hotel polotiti že obup, ko sem videla, kako se mi obrača vse v nesrečo, a otrešla sem se s silo misli, s katero me je hotel vdahnuti satan, da ni nad nami pravičnega Boga. Zaupala sem v vsemogočnost in neskončno pravičnost božjo, in glej, dobri Bog naju ni zapustil. Izkušal naju je, kakor dostikrat izkuša svoje otroke; a ko je sila dokipela do vrhunca, ko je bilo videti, da za naju ni nobene pomoči več, otel naju je na tako čudovit način nadloge in bridkosti. Ali nisva za tako milost božjo Vsemogočnemu hvale dolžna?"

On molče pritrdi. Oba zdrkneta nato na kolena ter dolgo in goreče molita. Solze hvalečnosti so se jima lesketale v očeh, ko sta zopet vstala. Radostno sta šla nato proti domu. Pospesila sta svoje korake, da bi čimprej stisnila ljubljeno dete na svoje srce. Bila sta nekoliko v skrbeh, da bi jima ne bil njun Janezek bolan. Toda bala sta se brez vzroka. Bil je zdrav in z glasnim smehom je pomolil svoji ročici proti mamič, ko je stopila skozi vrata proti njemu, da bi ga vzela stari materi iz naročja. Oče pa se mu je zdel nekoliko tuj, kajti predolgo ga ni videl. Toda tudi z njim se je kmalu sprijaznil.

Komaj se je bila raznesla novica po vasi, da sta se pismonoša in njegova žena vrnila domov, pa so začeli ljudje kar v trumih prihajati k njima. Ne samo znanci in prejšnji prijatelji so ju prišli pozdravljati, temveč hoteli so jima podati roko celo ljudje, s katerimi nista bila nikdar v tesnejši zvezi. Vse se je veselilo z njima, zoper Grčarja pa so se čule hude besede. Tudi poštarjevi niso čakali, da bi bila prišla pismonoša in Roza k njim, temveč sta se poštari in njegova gospa skupaj podala k pismonoši na dom. Gospa ni mogla izpregovoriti nobene besede, ampak jokala je samega veselja, kajti Roza je imela od nekaj rada. Poštar pa je krepko stisnil pismonoši roko in rekel:

"Janez, od jutri naprej si zopet pri meni v službi. Vedno sem upal, da se izkaže tvoja nedolžnost; zato se tudi nisem mogel odločiti, da bi dobil za te stalnega namestnika."

Pismonoša ga za te prijazne besede lepo zahvali. Vesel je bil, da mu bo mogoče tudi z naprej svojo družinico pošteno preživeti.

Toda te službe mu ni bilo tre-

VAŽNO ZA VSAKOGA

KADAR pošiljate denar v stari kraj: KADAR ste namenjeni v stari kraj: KADAR želite koga in stvari: KADAR rabite kako pooblastilo ali kako listino za stari kraj se obrnite na nas. KARTI prodajamo na vse boljšo parniko po najnižji ceni in zvezo tudi za vse letala.

rotizni so s našim posredovanjem vedno zadovoljni.

Denarne pošiljke izvršujemo tedno in mesečno po naslednjem kursu: V JUGOSLAVIJO V ITALIJO

Slovenic Publishing Co. (Glavna Naročila—Travel Bureau) 216 West 13 St. New York, N. Y. 302 East 72 St. New York, N. Y.

ba več dolgo opravljati! Ko so ljudje zvedeli, da je Grčar pod ključem, so dobili pogum ter začeli drug za drugim nastopati proti njemu. Taki, ki so leta in leta trpeli krivico, so ga tožili. Pokazalo se je, da je šele, kako velik slepar je bil Grčar, in pri sodišču so se le čudili, da so se mu ljudje tako dolgo pokorili.

Prav zaradi tega pa, ker so nastopili zoper Grčarja vedno novi tožniki, se je vlekla preiskava zoper njega zelo na dolgo. Seveda, na mnoge obtožbe se sodišče ni moglo več ozirati, deloma, ker so se tikale preveč zastarelih reči, deloma, ker nekateri tožniki niso imeli več potrebnih dokazil za svoje trditve na razpolago. Navzlic temu pa je obsegala obtožnica, katero je napravilo državno pravdnštvo zoper Grčarja, še celo vrsto kaznivih dejanj. Najvažnejša med istimi je bila tatvina na pošti, potem pa sleparija, s katero je bil spravljal rajnega Klinarja, očeta Rozinega, ob posestvo.

Sicer je bil del Grčar še marsikoga ravno tako ob vse, kakor Klinarja, a bolj prikrito in previdno, ne na tako predrzen način; vsled tega pa tudi ni bila njegova hudobija povsod tako očividna.

Bilo je že pozno na jesen, ko je dobil pismonoša vabilo h glavni obravnavi zoper Grčarja. Z njim je bila povabljenih še velika množica drugih, deloma takih, ki so kaj dožili Grčarja ter zahtevali od njega kaj nazaj, deloma takih, ki so imeli samo pričati zoper njega.

Na dan obravnave pa se niso odpravili v mesto samo povabljeni, temveč tudi mnogi drugi ljudje. Vse je bilo radovedno, kako se bo vedel pred sodniki oni ošabni, prezirljivi, kruti Grčar. Marsikoga je gnala morda v mesto tudi maščevalnost. Hotel se je pasti nad nesrečo onega, ki jih je spravil toliko v nesrečo.

Prostorna dyorana, v kateri se je imela vršiti obravnava, je bila že pred določeno uro napolnjena polna. Siril se je glasen hrup po sobani, in vsem navzočim se je videla radovednost in razburjenost na obrazu. Ko pa je predsednik sodnega dvora ukazal, nastala je smrtna tišina. Vse se je stegovalo ter strmeč zrla proti vratom, skoz katera

je imel priti Grčar.

Bilo ni treba čakati dolgo, da se je pokazala Grčarjeva močno postava. Pogledi vseh so bili obrnjeni vanj. On pa je stopal počasi in s povešeno glavico in ko vidi pred seboj toliko znanih obrazov, tedaj se nenadoma vzravna. Oči se mu zabliškajo in z zaničljivim smehljajem se ozre po zbranih, kakor bi hotel reči: "Se sem stari Grčar! Se me niste ugonobili!"

Nato pa zopet povesi oči. — Ravnodušno je stal in čakal, ne meneč se za to, kaj se vrši okoli njega, dokler predsednik ni odredil, da se prečita obtožnica. To pa je Grčar pazljivo po-

ZELITE POSTATI AMERIKSI DRŽAVLJAN?

Tedaj naročite najnovjšo knjigo, ki ima vse podrobne podatke za državljanstvo, in ki se dobi samo pri

Ameriška Domovina
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, O.
Cena samo 20c

ZA STARI KRAJ

POTOVANJE
Za one, ki so namenjeni to pomlad v stari kraj, je potrebno, da si čim prej rezervirajo mesto na parniku ter prično s delom za nabavo potrebnih pravic. Mi zastopamo vse linije in parnike ter potnikom lahko posredujemo v vsakem slučaju. Pišite nam po vnični red parnikov in cenik kart.

Skupno potovanje za Veliko noč se vrši 28. marca na parniku Champlain in 1. aprila na novem in največjem parniku — NORMANDIE. Pišite nam za pojasnila.

NOTARSKA OPRAVILA
Kadar potrebujete kako notarsko opravilo za stari kraj, nam pišite za nadaljna pojasnila.

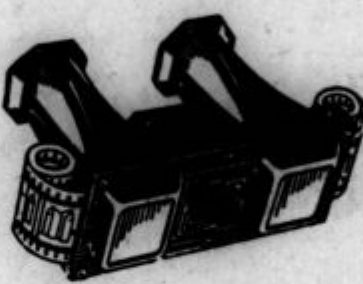
Vse pošiljajte naslovite na:
LEO ZAKRAJSEK
GENERAL TRAVEL SERVICE,
302 East 72nd St., New York, N. Y.

BREZPLAČNO

DOBITE LEPO ZANIMIVO NOVOST

"Tru-Vue Aparat"

katerega vidite tu na sliki.

KAJ IMATE ZA STORITI?

Da dobite brezplačno "Tru-Vue" aparat, s katerim vidite krasne filmske slike, raznih zanimiv krajev mest, dogodkov, itd., je treba, da greste na delo za list "AMERIKANSKI SLOVENEČ". Pridobite in pošljite nam dve celoletne ali dve polletne nove naročnine, pa bo vam Uprava lista poslala:

1—"Tru-Vue" aparat za gledanje filmskih slik, ter s istim dobite 3 filme pasijonskih slik.
Za dve celoletne nove ali štiri polletne nove naročnine, pa vam Uprava lista pošlje:

1—"Tru-Vue" aparat za gledanje filmskih slik, ter s istim dobite tri filme pasijonskih slik; ter glavno mesto Zdravstveni držav, Washington, D. C. v dveh filmih ter en film "Valeki svet in en film newyorški sverinjak. Skupaj sedem filmov.

Vsi filmi so zelo lepi, jasni in čisti in prava zanimiva novost za vsako hišo. Je nekaj, kar še niste videli. Pojdite takoj na delo in pridobite listu enega ali dva nova naročnika in dobili boste to brezplačno. Ta ponudba traja samo tekom letošnje jubilejne kampanje lista "Amerikanski Slovencec", ki obhaja baš letos svojo 45-letnico obstanka in ustanovitve.

Traja do 15. aprila 1936. Poslužite se te redke prilike!

Naročnina za dnevnik "Amerikanski Slovencec" je za pol leta \$2.50; za celo leto \$5.00. Za Chicago, Kanado in inozemstvo za pol leta \$3.00; za celo leto \$6.00. Naročnino je poslati na:

AMERIKANSKI SLOVENEČ

1845 West Cermak Road

Chicago, Illinois

slušal. Videti je bilo, kakor bi vendarle sramoval tega dejanja napenjal ušesa, in kakor bi se nja? ... Ko je bila obtožnica bal, da ne bi preslišal kake beprečitana, ga vpraša predsednik, sedice. Toda dočim je vse druge obtožbe poslušal mirno, se je zdrzil, ko se je dotečila kaj pripomniti glede posamezne obtožnice tatvine na pošti, in n jih tak obtožbe.

(Konec prihodnjic.)

NAZNANILO IN ZAHVALA

Zalostnega srca naznanjam vsem sorodnikom in prijateljem tužno vest, da je mirno v Gospodu zaspala naša nad vse ljubljena soproga in mamica.

Josephine Pirc

ROJENA BUKOVIC

Pokojna je bila rojena dne 30. septembra leta 1910 v Chicagu, Ill. Umrla je torej v starosti 25 let dne 8. januarja 1936 ob 10.30 dopoldne. Njen pogreb se je vršil s sv. mašo zadušnico dne 10. januarja ob 9. uri dopoldne na pokopališču v Zelenu dolino.

Pokojnica je bila članica podpornega društva Kraljica Majnika št. 157 KSKJ. Zapušta mene, žalujčega soproga in 20 mesečno staro hčerko Lillian, ter starše Mr. in Mrs. A. Bukovic, 5 bratov in 4 sestre v Hiles, Wis. in več sorodnikov tukaj v Sheboyganu.

Hvala starem pokojni, kakor tudi bratom in sestram, ki so prišli tako daleč, da so se udeležili njenega pogreba.

Dolžnost me veže, da se tudi iskreno zahvalim vsem onim, ki so pokobili obilno cvetja ob krsti blagopokojnice ter nam s tem izrazili svoje prijateljsko sožalje. Moja srčna zahvala sledi: Mr. in Mrs. John Bukovic, Mr. in Mrs. August Jahnning, Mr. in Mrs. Arthur Bartzen, Morris Flowers Mrs. George Pirc, General Foreman of Vollrath Co., Fellow Workers of Service Dept. Vollrath Co., Mr. in Mrs. Jakob Barbuch, Mr. in Mrs. F. Jennie Ribich, Mr. in Mrs. Anton Markelz, Mrs. Clara Suscha in društvo Kraljica Majnika.

Najlepše zahvalo naj prejmejo darovalci za sv. mašo. Moja globoka zahvala naj velja sledočim: društvu Kraljica Majnika, Mr. in Mrs. Jakob Barbuch, Mr. in Mrs. Joseph Markelz, Mr. in Mrs. John Bukovic, Mrs. Clara Suscha, Mr. in Mrs. F. J. Ribich, Mr. in Mrs. Anton Markelz.

Iskreno hvalo naj prejme prečastiti župnik Rev. Rudolf Potočnik za opravljene cerkvene obrede in ganljivi govor v cerkvi. Hvala pogrebemu združenju Gerend za najlepše urejen pogreb in vestransko najboljšo in točno postrežbo.

Prisrčna hvala članicam in uradnicam društva Kraljica Majnika za opravljene molitve ob krsti ter najlepše hvala članicam za častno stražo ob krsti v cerkvi. Najlepše hvalo izrazim pogrebnikom, članom društva sv. Cirila in Metoda št. 144 KSKJ, ki so nopolj krsili.

Mojo globoko zahvalo naj prejmejo vsi oni, ki so dali avtomobile brezplačno na razpolago kot tudi oni, ki so prišli pokojnico krotit, me tolažili in oni, ki so jo spremlili na pokopališče k večnemu počitku.

Tebi, črva soproga pa šelim večni mir in pokoj! Spavaj v Bogu od truda in tešar, ki Ti jih je nalagalo življenje. Pozabiti Tebe mi ni mogoče, zato trdno verujem, kakor nam govori sv. Križ: da zopet vidimo se na zvezdanih!

Zalujčji ostali:

Joseph Pirc, soproga, in Lillian, hčerka.

Sheboygan, Wis., 16. januarja 1936.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Zalostni in globoko potrti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znanem pretužno vest, da je po enoletni težki bolezni dne 26. decembra mirno v Gospodu zaspal naš ljubljani in nikdar pozabljeni soproga in oče

Joseph Peterlin

Pokojniki je bil rojen leta 1887 v Nokrizu pri Kamniku. V Ameriko je prišel leta 1907.

Pogreb se je vršil dne 30. decembra iz cerkve sv. Jožefa in pokojnik je bil položen k večnemu počitku na farnem pokopališču sv. Jožefa.

V dolžnost si štejemo se lepo zahvaliti vsem, ki so ga obiskovali v njegovi bolezni, kakor tudi vsem, ki so mu izkazali zadnjo čast ko so ga prišli pokopati; vsem, ki so bili in molili ob njegovu krsti in se udeležili pogreba. Prisrčna hvala prevzilemu ljubljanskemu nadškofu Dr. Gregorju Rožmanu za lep pogrebni govor v cerkvi hvala Rev. Juliju Slapšaku za opravljeno sv. mašo zadušnico in pogrebne obrede v cerkvi in na pokopališču.

Prav lepa hvala vsem darovalcem vencev in sicer: družini Joseph Yerin, družini Frank Peterlin, družini Frank Pance, družini Carl Nagleburg, Mr. in Mrs. Joseph Ferraro Mr. in Mrs. Frank Korosec Jr., Mr. in Mrs. Edward Kamin, Mr. in Mrs. Louis Kerzic, Mr. Albert Tovornik, The Boys from Vandling, Children from the 3rd, 7th and 10th Grades, društvu sv. Lov. renca in društvu Marije Vneboveste št. 77 KSKJ.

Iskrena hvala vsem ki so darovali za sv. maše in sicer: družina Joseph Yerin, družina Anthony Zeleznikar, družina Frank Franciskie, družina Joseph Rebernik družina Math Urbas, družina Frank Rebernik, družina Frank Breznik, družina Frank Kerzic, družina John Tovornik, družina Joseph Peterlin Jr., Mr. Alphonso Fenaro, Mr. Frank Supančič, Mr. Frank in Mrs. Frances Kamin Jevnick in Svete, družina Cecilia Nograšek in Miss Mary Korosec.

Prav lepa hvala vsem, ki so dali svoje avtomobile na raz. lago pri pogrebu.

Se enkrat prisrčna hvala vsem, ki ste se že na en ali drugi način izkazali kot zvesti prijatelji; nikdar vas ne bomo pozabili in naj vam ljubi Bog vse to povrne.

Zalujčji ostali:

Rose Peterlin soproga;
Henry, Albert, William, Leonard, Francis, sinovi;
Rose in Marie, hčere.
Joseph ml. in Anna, sin in hči, omočena.
Frank Peterlin, brat v Vandlingu.
John in Pavla, brat in sestra v starem kraju.
Vandling, Pa., 14. januarja 1936.

SEE RECORD EVENT IN EASTERN PIN MEET Midwest KSKJ Cage Tournament Feb. 22-23 Definite

South Chicago St. Florians Book Gym, Map Card for Annual Basketball Classic

Contenders Prep as Tourney Date Nears; Girls' Teams to Meet Keen Competition

Waukegan, Ill.—Good news has reached us from South Chicago! Ed Kompare has come forth with the announcement that a gym has been engaged, and the hall for the social activities for the third Midwest KSKJ basketball tournament has also been booked. The dates of the tournament can now be definitely announced as that of Feb. 22 and 23.

Calumet Park Gym is the place where all games are to be played. According to all reports, the choice of this place will give us a very satisfactory location for the playing of our games. The headquarters of the tourney and the site of social activities will be St. George's Hall.

According to Mr. Kompare, South Chicago is all enthusiastic over the coming affair. The Park Board was likewise pleased with the choice of their gym and has assured us of complete co-operation. One very acceptable feature of the gym is the spacious accommodations for spectators. Ed Kompare tells us that 500 can view the games at one time.

Waukegan Preps

In our last article we said that Waukegan is preparing heart and soul. St. Mary's have been balked twice in their attempt to bring home a championship to Waukegan, but judging by their pre-tourney schedule in which they will engage practically every team that takes part in the tournament, they shall be well informed in advance of the strength of the opposition. The St. Anne's girls have likewise tried their mettle in their recent game against St. Mary's. In this game St. Anne's perhaps sagaciously have not shown their full strength, but there were flashes of the power yet to be displayed. St. Joe's are booking the best of local opposition as their preparation

In League Play

The Joliet teams are playing in a fast Joliet league. The St. Florians and St. Michaels are also competing in fast company. Chicago has appeared with a team at Waukegan. Although the score was lopsided in favor of Waukegan, due to a large extent perhaps to the lack of familiarity with the gym, Chicago can yet be expected to give a good account of itself.

Milwaukee Stronger

Milwaukee comes forth with statements that they will be much stronger than they were last year. At the present writing we are wondering whether the Joliet girls in defense of their title will be as strong as they were last year. The two Chicago girls' teams are expected to make a strong bid

this year for honors.

And isn't there also some possibility of a girl's team in South Chicago? If they can produce a championship team in the girls' division, it shall be so much the more of an honor for South Chicago. What do you say, South Chicago?

Rev. M. J. Butala.

CADET CARNIVAL, BAND CONCERT BILLED BY ST. JOSEPH'S SUNDAY

Cleveland, O.—The long-awaited and much-heralded Cadet Carnival and Band Concert of the St. Joseph's Society, No. 169, is scheduled for presentation this coming Sunday evening at the Slovenian Home on Holmes Ave. at 8 o'clock. The show, a mammoth bill of fare, possesses variety, color, thrills and numerous other qualities of good entertainment, and the advance call for tickets indicates a record crowd will be in attendance at the show.

This show, which results from the inspiration and work of the St. Joseph Society's secretary, John Pezdirtz, with the Cadets, has drawn upon the support and aid of many who formerly were engaged in Kay Jay activities, especially in the well presented and long remembered minstrel show and the Cadet picnic last summer. Among the Kay Jays who are co-operating with Mr. Pezdirtz and John F. Tercek, production manager, are the Rev. Ludwig Kuznik, spiritual director of the Cadets, Lawrence Leskovec, Rose Chapic, Stanley Zupan and Helen Miller. The above named individuals are aiding in rehearsals, stage and promotion, while still others are working with special units of the show.

The carnival program includes a three-act Slovenian play, and amateur performers in addition to the athletic drills and calisthenics of the Cadet Corps. John Susnik, director of the Cadets, has been hard at work with his unit and many thrills are expected from this part of the show. Josephine Kocin and Marie Lukanc are aiding Susnik in preparing the senior girls' division, which has worked diligently and their work will be truly colorful as the girls perform in gay uniforms of blue and gold.

Among the amateurs who have rehearsed and may be presented between the featured units of the show are a number of singers, namely, Robert Krause, Helen and Anna Kozel, Olga and Herman Koporce; also string instrument artists, Louis Kozel and Emil Turk, banjos; Edward Kocin and Frank Turk, guitars, and pianists, Annabelle Krause, Mary

REPSEL-SETINA

La Salle, Ill.—Announcement has been made of the marriage of Anthony Repsel, son of Mrs. Mary Settina, 1142 Fifth St., to Miss Laura Van Mall of Jonesville, Ill. The ceremony took place at St. Roch's Church Sunday, Dec. 15, with the Rev. Fr. Paschal Esser officiating. The attendants were Miss Barbara Repsel and Mr. Ferdinand Cass.

Mr. Repsel is a member of Holy Family Society, No. 5 KSKJ, and is engaged in a trucking business in La Salle. They will reside at the home of the groom's mother for the time being.

Zagodnik and Helen Kozel. Frank Kapel, who is only 5 years of age, will render an accordion solo, as will Walter Fonda. An earnest endeavor is being made to obtain the Drassler Trio from Willoughby, O., tap dancers, for the show.

The carnival is augmented by individual performers, youngsters of varied talent from the juvenile division who have been tutored for the show by Josephine Kocin. Annabelle Krause has also aided greatly as accompanying pianist.

The play, "Bedak Pavlek," in three acts, is concerned with Backward Paul, who shunned and scorned by his brothers and parents, is directed to his place behind the stove, while the brothers attempt to qualify in a contest conducted by the King. As the story unravels, Paul, aided by elves and fairies, learns the secret and becomes "Crown Prince" by adoption. The play includes colorful costumes and scenery of fairyland and the royal palace and its beloved people. This play will prove a hit beyond doubt.

The real treat of the evening, (Continued on Page 8)

KNIGHTS HUDDLE TO MAP PLANS FOR THIS YEAR

Brooklyn, N. Y.—Prior to being sworn into office as the new president of the Knights of Trinity, Fred Arko took a preliminary step by calling a special meeting of his newly elected fellow officers.

This meeting took place at the home of the ex-president, Anthony Staudohar, and if this meeting bore any significance as to the future and prospects for the coming year, the knights will again be as active as they were in their first couple of years, socially and athletically.

As the boys settled down to the business of the evening, a cloud of anxious expectancy hovered over the group, wondering just what was in store for them. But little by little the boys were relieved of this pressure as the president went on outlining his ideas for activity

WILL DISCUSS PLANS FOR EAST PIN TOURNEY

Ohio Boosters to Meet Sunday, Jan. 26

Cleveland, O.—Final plans for the second Eastern KSKJ bowling tournament billed for May 2 and 3 on the St. Clair-Eddy Alleys, Cleveland, will be made next Sunday, Jan. 26, when the Ohio KSKJ Booster Club holds a special meeting in the Glasilo office, 6117 St. Clair Ave.

The meeting will be opened at 2 p. m. sharp. Every KSKJ society of Cleveland (there are 15) is requested to send a representative or representatives to the meeting. Invitation is also extended to all KSKJ societies of Ohio. Individual members interested in bowling are welcome to the meeting.

Officials of the club are enthusiastic over the co-operation and spirit displayed thus far. If it continues, they contend, the 50-team goal set by the club will be a cinch.

SLED RIDE FATAL TO LAD

Cleveland, O.—Swerving off the path while coasting on Chardon Rd. Saturday afternoon, Frank Skufca, 9, steered his sled into a tree, the impact giving him a broken neck. His playmates notified the Euclid police, who took him to Emergency Hospital, where he died at 11:45 p. m.

Surviving him are his mother and father, Mr. and Mrs. Frank Skufca, and sisters Florence and Margaret.

Burial rites will be from his home, 18805 Kildeer Ave., to St. Paul's Church. Interment will be in Calvary Cemetery.

ST. MARY'S CAGERS SEE FAST ACTION IN PRE-TOURNEY TILTS

Waukegan, Ill.—The St. Mary's, No. 79, basketball teams have had some pretty busy days during the last week.

On Monday evening, Jan. 6, the St. Mary's girls defeated the Rambler girls by a score of 22 to 21. The game was close throughout, the first quarter score being tied at 5-all. The

Advance Reports Show 2nd Bowling Tourney To Have Record, National Turnout

April 10 Deadline for Entries; All Events Billed for Pin Fest; Decide Entry Fees

Cleveland, O.—The second annual Eastern KSKJ bowling tournament to be held May 2 and 3 in Cleveland, under the sponsorship of the Ohio KSKJ Booster Club, promises to be the biggest event staged by eastern Kay Jays, according to early reports presented at the recent meeting of the club.

Fifty teams is the goal set by the group. That the mark will be reached is not very doubtful. Rose Chapic, athletic board member, reported seven outside teams will be represented, and this following a preliminary investigation only. Lorain will again be well represented. Indianapolis is also expected.

The meet will again have national flavor if advance reports are to be honored. South Chicago and the Brooklyn Trinity Knights will try their hand on the Lake Erie city alleys.

Entry blanks will be sent out shortly by Chairman Anthony J. Grdina and are to be returned by April 10, the deadline set by the committee.

It is the aim of the club to build the tournament up to be on a par with the Midwest classics. With that in mind, arrangements have been made to offer cash prizes for bowling, the prize fund to be made up of entry fees.

The events booked for the pinfest will include five-man, doubles and singles, in the ladies' and men's divisions. An added feature, the past-40 class for men should add a little color and give the boys a chance to compete in a merry-go-round in their own class.

Entry fees are \$5 for five-man or five-lady teams; 50 cents per person in the doubles event; 50 cents per person in the singles roll-offs. Entry fees are to be mailed to Chairman Grdina with the entries before the deadline date. The charge for bowling is to be paid at the alleys.

The Ohio Booster Club requests an early return of entries. It also suggests that the society pay the entry fee for a team, while the doubles and singles entry fee can be borne by the individual member.

The tournament, according to pre-arrangements, is bound to be a success, was the opinion of the recent meeting, but it can be assured if every KSKJ society east of Chicago co-operates.

For entry blanks and information write to Anthony J. Grdina, 1053 E. 62d St., Cleveland, O.

St. Vitus Pinsters Top G. W.'s in Second Set

Cleveland, O.—The St. Vitus' KSKJ eastern champion bowling team took the second match booking in a billed three-game series last Sunday with the George Washington pin topplers of the SSCU.

The Jays outpinned their opponents 2755 to 2728. In the first set the St. Vitus boys rang up 2800 to the G. W.'s 2640. The Clevelanders are angling for a match with the Lorain KSKJ group in preparation for the eastern pin meet to be held here May 2 and 3.

BANNER EVENTS

Minnesota KSKJ Basketball Tournament
February 21-22 (probable dates) Ely, Minn.

Midwest KSKJ Basketball Tournament
February 22-23, South Chicago, Ill.

Midwest KSKJ Bowling Tournament
April 25-26, Midwest.

Eastern KSKJ Bowling Tournament
May 2-3, Cleveland, Ohio.

PLAN TO ATTEND—BOOST KSKJ SPORTS.

JOLIET BOOSTERS WILL ELECT

Joliet, Ill.—The Joliet Boosters will meet Monday, Jan. 27, in their clubrooms. The meeting will be called to order at 7:30 p. m.

A selection of new candidates will be on hand to those who will be ready to serve the club for the year 1936.

All members are urged to attend this special meeting. After the business session a social will be held.

Many of the club members have been visiting out-of-town friends over the holidays.

C. L. P.

INVITE KSKJ'S

Pittsburgh, Pa.—A roller skating party is to be held by the Original Valley Club of Lawrenceville at the Penn Roller Rink, 5206 Penn Ave., Friday, Jan. 24, from 11 p. m. to 1 a. m. Music furnished by Cervone's Orchestra.

All KSKJ members, boosters, are cordially invited to attend this party.

Standing of Minnesota KSKJ Basketball League to Date

	W	L	Pct.
Aurora	1	0	1.000
Ely	1	0	1.000
Eveleth	1	0	1.000
Chisholm	0	1	.000
Soudan	0	2	.000

VARIETY STAGE SHOW SCHEDULED BY ST. GENEVIEVE'S OF JOLIET

Hour and a Half Show Billed in Honor of Supreme Officers

Joliet, Ill.—A full evening of fun is being planned by St. Genevieve's Society, No. 103, for Thursday, Jan. 23, at the Slovenian Hall, with a variety stage show to begin at 8 o'clock and dancing afterward.

The supreme officers of the KSKJ will be in Joliet at this time and it is an annual practice of the society to have some special program during their visit.

The play bill is rich in good entertainment for everyone as it includes music, dancing and singing, a comical Slovenian skit, and a very amusing play. "Jera v New Yorku" has a restaurant setting where Misses Helen Metesh, Dolores Pershey, Leona Laurich and Frances Bozich will furnish some clever tap dancing. The character of "Jera" will be taken by Miss Josephine Ramuta and the waitress by Miss Gen Laurich. The cast for "It Can't Be Done" consists of Josephine Slapnicar, Anne Vertin, Ludwig Kuhar and Louis Gasperich. Other participants in the program will be Marie and Bernadine Vranichar, Richard and Dorlene Churnovic, and Robert Kauzleric. Lillian Grayhack and Frances Zelko Papesh will render a duet and Annette Koletto is billed to sing a solo. Selections on the marimba will be played by Miss Marie Terlep. A group consisting of the following young ladies will sing "How Do You Do" and a novelty number, "The Scandal Song": Mary Kren, Helen Spelich, Dolores Pershey, Helen Metesh, Lillian Pershey, Mary and Therese Gasperich, Lillian Bolte, Lucille Ambrose, Dorothy Dolinshek, Kathryn Flaynik and Ann Mutz.

The piano accompanists will be Misses Helen Spelich and Lillian Grayhack and Mr. Anthony Rozman.

The program is under the general direction of Miss Gen Laurich, assisted by Misses Ann Vertin and Annette Koletto with Miss Lillian Grayhack the

Social Makes Hit With Detroit Society Members

Detroit, Mich.—Everyone enjoyed himself at the recent social held by St. Joseph's, No. 249, given by the president, Joseph Bahor. There was plenty of cakes, sandwiches, beer and wine, and Mrs. Gorshe's delicious kroe.

Can you imagine a young lady wanting to play spin the bottle at the social?

We are sorry that all our members did not attend. Among those who were missing were Mildred Pavlich, who is recovering from an operation, and our secretary, Alice Verbie who was at home with the flu.

Necessity is the mother of invention, and a mother-in-law is sometimes a great help in acquiring knowledge of language. We have a member who following her marriage is now living with her mother-in-law who is not versed in English. The young Mrs. has to practice up on her Slovenian language now.

Everybody is hoping that Joseph Snyder has his car in shape by the next meeting.

Since the bingo and card party held last year proved such a success the society will sponsor another one in April to comply with the numerous requests.

M. T.

musical director.

The whole show is good for an hour and a half of fun and even the most sedate will be caught bursting into laughter!

A Joliet Booster.

KSKJ MEMBER ORDAINED IN ROME, ITALY

Waukegan, Ill.—Members of St. Joseph's, No. 53, announce with pride the news coming from Rome that one of its members had completed his theological studies and was ordained into the priesthood during the Christmas holidays.

The member is the Rev. Matthew J. Setnicar, D. D., the first American Slovenian to study at the North American College. He said his First Mass Dec. 29 in Polhovem gradu, Yugoslavia.

The doctor was born in North Chicago, Ill., Aug. 18, 1908. Following studies at St. Francis' Seminary in 1930, he went to Europe. He is the son of Mr. and Mrs. Matthew Setnicar, 1028 Lenox St., and is one of eight children, five sons and three daughters.

Though the Rev. Doctor will reside in Rome for another year, local members are preparing to receive him when he returns to this country.

LA SALLE ANNES INSTALL; SHELVE JUBILEE PROGRAM

La Salle, Ill.—St. Anne's Society, No. 139, held its regular monthly meeting and annual installation of officers on Sunday, Jan. 12, in St. Roch's Hall. Installing officer was the Rev. Fr. Wencel Solar of St. Bede's College, Peru, Ill.

All members who are in arrears with their dues are requested to adjust their problems with the secretary at once. Any member who does not pay one month and goes into the second month without even giving a reasonable excuse to the secretary of the society with a promise to pay as soon as possible will be suspended from the Union after the second month without further delay. The society will not pay dues for any member hereafter, unless arrangements have been made whereby the society treasury is certain that it will be repaid.

Provisions were made whereby each member of the society will be assessed an extra assessment of 10 cents for the treasury of our local society. This is to be used for the expenses of the secretary in holding her office and other minor expenditures which may come up, including the salary of the officers. Providing this special assessment on each member will curtail card and bunco parties throughout the year, and will equalize the cost of the society among all the members. The sum may be paid each month or a total of \$1.20 paid all at one time for the entire year.

The silver jubilee of our society was postponed to a later date, presumably in the late spring months. The local social calendar is overflowing at the present time, and it was found that it would be feasible to hold

KSKJ ATHLETIC BOARD

Athletic Commissioners

Commissioner of Athletics: Frank Banich, 2015 W. 22d Pl., Chicago, Ill.

Zone 1: John Starcevic, 10820 Torrence Ave., Chicago, Ill.

Zone 2: Josephine Ramuta, 1805 N. Genesee St., Joliet, Ill.

Zone 3: Pauline Treven, 1229 Lincoln St., Waukegan, Ill.

Zone 4: Rose Chapic, 845 E. 146th St., Cleveland O.; Leo C. Svete, 1780 E. 28th St., Lorain, O.

Zone 5: Rudolph Malerle, 1220 W. Walker St., Milwaukee, Wis.

Zone 6: John J. Kordish, 325 Howard St., Chisholm, Minn.

Zone 7: Frances Lokar, 4908 Hatfield St., Pittsburgh, Pa.; Francis J. Sumic, 222 57th St., Pittsburgh, Pa.

Zone 8: J. P. Staudohar, 1675 Gates Ave., Ridgewood, Brooklyn, N. Y.

Zone 9: Nick Mikarich Jr., 208 E. Mesa Ave., Pueblo, Colo.

KNIGHTS HUDDLE TO MAKE PLANS

(Continued from page 7)

wise and conscientious, judging from the approval shown by the men present in each and every one of his selections.

Each man's duties were carefully and intelligently discussed, and by the time meeting was over, everyone present felt satisfied and assured that no stone was left unturned nor no barrier left unscathed that may hinder the newly inspired progress of the good ship K. of T.

Five years of practical experience in both success and failure was the greatest factor and guide in discussing the whys and wherefors for the coming year.

The newly appointed chairmen and their respective titles are as follows:

Louis Bandi, entertainment; Jerry Koprivsek, membership; Anthony Staudohar, dramatics; Stanley Erhartic, bowling; John P. Staudohar, athletics and publicity.

A pep talk was given to Cyril Grilz, the club's new sergeant-at-arms, and upon him was stressed the importance of keeping strict discipline at the meetings, thereby assisting the president and helping him to run a meeting without any foolishness or disturbance.

Lou Erhartic, serving his second successive term as the recording secretary, was highly praised for his work in 1935 and asked to again show that same hearty co-operation in 1936.

John Ribic and Dom Suplina, financial secretary and treasurer, respectively, were not appointed to any committee as they have their hands full in dealing with the financial duties of the society.

All in all, every department was carefully gone over and just before the boys sat down to partake of the repast that the ex-president's wife, Josie, so nicely prepared, the president asked for hearty co-operation from all and plenty of activity from each and every official.

"Activity" seems to be and will be the motto for the year 1936.

John P. Staudohar.

over our entertainment for a few months.

Ann Marie Gende was admitted into the society as a new member at this meeting.

After the business and installation, the officers of the society served refreshments to the members present. Community singing, led by Mrs. Anna Klopcec and Mrs. Mary Furar, was enjoyed.

Everyone is requested to be present at the next meeting Feb. 9, as this is to be our anniversary meeting.

Frances Jancer.

PENNSY MEETING

Pittsburgh, Pa.—The first regular quarterly meeting of the Western Pennsylvania KSKJ Association of Booster Clubs will take place at the headquarters of the Ambridge KSKJ Booster Club in Ambridge Sunday, Jan. 26, at 2 p. m. Besides the installation of the association's officers and regular committees duly elected at the federation's first convention, there are many other items of paramount importance and interest to the general KSKJ membership in the western Pennsylvania district to be decided upon.

The most talked of and interesting subject at the present time is the proposed third Eastern KSKJ bowling tournament. From all reports, the KSKJ membership of the East is looking forward to this annual event with the greatest anxiety.

In order to set the stage for this tournament such a general program must be outlined, the committee in charge selected and all other incidentals, in order that everything will start functioning immediately. The officers, committees and delegates that will present themselves at this meeting are requested to give this matter concerning the proposed tournament their serious consideration.

The precedent set by last year's tournament ought to furnish much food for thought and result in an open field for suggestion. There is no inference made hereby that the last year's tourney wasn't definite in any regard, yet we are to understand that every gigantic venture, as it was, is bound to be roughshod more or less in its first attempt. We want our 1936 tournament to be the most possible efficient in every detail.

Fill your carpetbag full of tricks when you pull into the bridge city in order that we may be filled with the enthusiasm and satisfaction that a great work has been done.

F. J. Sumic.

Contacts

BASKETBALL

For games write to: Waukegan, Ill. St. Mary's, No. 79, heavies, lights, girls.—John A. Cankar, 918 S. Victory St.

Waukegan, Ill. St. Joe's No. 53, heavies, lights; Jerry Drobnick, 1017 Wadsworth Ave., North Chicago, Ill.

Joliet, Ill.—Joliet Booster Club lights, heavies; Matthew G. Verbi-scar, 1123 N. Broadway St.

So. Chicago, Ill.—St. Florians, No. 44, lights, heavies.—Ed. Kompare, 2008 E. 93rd St.

So. Chicago, Ill. St. Michaels' No. 152, heavies.—John Starcevic, 10820 Torrence Ave.

Chicago, Ill. St. Aloysius No. 47.—Frank Ribich Jr., 1636 W. 21st Pl.

Pittsburgh, Pa. Pitt KSKJ Booster Club Heavies, Lights and Juveniles.

Joseph Adlesic, 5311 Dresden Way.

BOWLING

MEN

For games write to: Brooklyn, N. Y.—Knights of Trinity.

Stanley Erhartic, 111-41—126th St., So. Ozone Park, L. I.

Cleveland, O.—St. Joseph's, No. 169, John Pezdirtz, 15408 Holmes Ave., PO 1618.

Cleveland, O.—St. Vitus, No. 25, Anthony J. Ordina, 1053 E. 62nd St. HE 2088.

Cleveland, O. SS. Cyril and Methodius, No. 191, Anton Skufca, 18773 Kildeer Ave. Business phone: KENmore 0222. Leave message.

Lorain, O.—SS. Cyril and Methodius, No. 101, Michael Cerne, 1716 E. 31st St.

Pittsburgh, Pa. Blessed Virgin Society No. 50 KSKJ. Ten pins or Duck pins. Peter Balkovec Jr. 50th and Hatfield St.

Forest City, Pa.—Booster team, Francis L. Sever, Box 527.

LADIES

Cleveland, O.—St. Helen's, No. 193 Margaret Kogovsek, 15906 Holmes Ave.

Cleveland, O.—SS. Cyril and Methodius, No. 191, Matilda Ropret, 19601 Kildeer Ave.

Cleveland, O.—Mary Magdalene, No. 162, Antonia Tanko, 1101 E. 60th St.

Cleveland, O.—St. Joseph's, No. 169 Rose Planinsek, 15401 Holmes Ave.

Lorain, O.—Immaculate Conception, No. 85, Mary E. Polutnik, 1711 E. 30th St.

Pittsburgh, Pa. Pitt KSKJ Booster Club. Frances Lokar, 4908 Hatfield Street.

La Salle, Ill. Booster team, Frances Jancer, 245 Tonti St.

North Chicago, Ill.—St. Ann's, No. 127, Edith Ogrin, 1033 Park Ave.

TRAVELER

VERA JAKLICH

Miss Vera Jaklich, 9, who recently traveled alone from Europe to make her home with Mrs. Christine Kolar of Gilbert, Minn. Interviews with the young Miss disclosed that she is pleased with this country. She will join the KSKJ shortly.

CADET CARNIVAL

(Continued from page 7)

however, will be the initial concert of the St. Joseph Band, which is being conducted by the Bandmasters Louis Opalek and Charles Tercek. Marches, waltzes and overtures as well as featured novelty numbers, among which is a medley of Slovenian folk songs arranged especially for this concert by Louis Opalek and Joseph Tercek. "Little Jo" Tercek, singer and end-man in the minstrels, who strums a guitar and violin, adds to his versatility in this show, tooting the alto "peck horn." Little Jo as well as Frank Omerza, Louis Izanec, Jimmy Medvis and Tony Sernel, who are members of Ed Guenther's Dance Band, are also members of St. Joseph's Band.

At this time expression of thanks must be made to donors in connection with the production of the show. August F. Svetek for printing of tickets, John Asseg and John Trecek for merchandise. Mrs. Anna Kozelj co-operated splendidly by making by hand a fine silk bedspread for the Cadets. Our thanks to Mrs. Kozelj. Our deepest gratitude also goes to all who are helping put over this show, and last but not least to the committee handling the tickets, namely Marie Lukanc, Sophie Pike, Dorothy Trobentar and Agnes Novak.

The fine sportsmanship of John Zulich of the St. Joseph's Society, shown by his liberal donation to the Cadet treasury, is certainly appreciated and the Cadets wish to thank him for his interest in their activities.

The show will undoubtedly be worth the low admission price of 50 cents and an invitation to all members of the KSKJ, in and around Cleveland, to be present at the show is made. Kay Jay boosters, let's come out strong and give this newest Kay Jay active unit a real helping hand. Looking forward to see all you KSKJers there.

Jay Jinx.

INTERLODGE LEAGUE SCHEDULE

Jan. 22

Serbian vs. Brooklyn Slovenians.

George Washingtons vs. Buckeyes.

Socas vs. Spartans.

Clairwoods vs. St. Josephs.

MINNESOTA KSKJ BASKETBALL SCHEDULE FOR 1936

Jan. 22: Ely at Eveleth.

Jan. 24: Soudan at Ely.

Jan. 28: Eveleth at Ely.

Jan. 30: Ely at Chisholm.

Jan. 31: Aurora at Eveleth.

WAUKEGAN JOSEPHS INSTALL; BOOK MIXED DOUBLES MEET

Waukegan, Ill.—At its regular monthly meeting Jan. 12 the St. Joseph's Society inaugurated its newly elected officials for the year 1936, and at

the same time added an extensive program to its year's program of activity.

Election of an athletic board was held and consists of the following members: John Gostisha, Joseph Umek, Joseph Zorc, Frank Drassler, Frank Ogrin Jr. and Jerry Drobnick. These members are to have complete charge of all sports activities within the lodge, under the supervision of Frank Jerina, who heads the board as chairman.

WAUKEGANITES SWAMP ST. ALS IN CAGE TILT

Chicago, Ill.—The first Midwest KSKJ basketball game of the present season did not result very favorably for the St. Aloysius team. Our boys were snowed under by an avalanche of points which the strong St. Mary's quintet found comparatively easy to score. The final tabulation was: St. Marys, Waukegan, 50; St. Aloysius, Chicago, 18.

The brilliant defensive work of Ray Stayer and the good all around play of George Kremssek and "Knobs" Korenchan were a ray of sunshine shining through the gloom caused by the defeat.

The Als soon forgot their disappointment, however, and spent a very enjoyable evening at the masquerade dance which followed immediately after the games.

This opportunity is taken to thank the boys and girls of Waukegan for a wonderful time, and to express a wish that in time we can make this an annual affair.

Other scores of games played the week preceding the Waukegan contest are:

Thursday, Jan. 9: Pals 38, St. Als 32.

Friday, Jan. 10: St. Als 48, Blue Isles 27.

WAUKEGAN GROUP ELECTS OFFICERS

Waukegan, Ill.—The annual meeting of the St. Anne's Society, No. 127, was held Dec. 22, at which time the following committee was elected:

Miss Mary Cepen, president; Mrs. Frances Furlan, vice president; Mrs. Frances Tercek, secretary; Miss Jennie Cepen, recording secretary; Mrs. Frances Drobnic, treasurer; Miss Agnes Ivanetic, Miss Rose Sebenik, Mrs. Katherine Petrovic, trustees; Miss Marie Grom, scribe.

The next meeting will be held Jan. 26 at 2 p. m., when the new officers will be installed and last year's financial report will be given. All members are urged to be present.

JOLIET SOCIETY SEATS OFFICERS

Joliet, Ill.—St. Frances De Salle's, No. 29, greets the new officers for this year. Mr. J. Butala presided at the installation and we all know that the incoming officers will live up to their oath and work for the interest of the society and its members.

After adjournment, lunch and refreshments were served which everyone present enjoyed. It's gatherings like these that serve to promote and foster a true fraternal spirit for our KSKJ.

The New Year Eve dance was quite a decided success, considering the competition we had with every form of entertainment holding forth. The committee and officers take this opportunity to thank all who assisted in making this affair the success it was.

Expect Record Entry

Several new features are to be added to this year's event, details of them to follow later. Entries can now be turned in to Joseph Zorc, Frank Drassler, Mary Cepen, Mary Treven. Last year 54 couples participated. A new record entry is to be sought this year. Special prize awards will be made at this tournament, and in addition, other events will be added to the day's program.

Start Membership Drive

An individual society membership campaign has been started with 1936, and its goal is to reach a total membership of 500 members in both divisions. The present total is 484, and an additional 16 members are to be secured so that the drive will be a success. Members should boost this by turning in all prospects for possible members.

St. Helen's Bowlers Prep For Match With St. Josephs

Cleveland, O.—Here's another tete-a-tete with you about St. Helen's bowlers, No. 196.

For example, let us take a glimpse into the bowling alleys to see how they are coming along.

Bang! Bang! Boom! It's a strike! Who is the bowler? Polly Laurich, rated as the best bowler of the girls' team. Others have followed, doing almost as well. All seem to work diligently preparing themselves for the match with St. Joseph's boosterets.

Have you noticed they have almost enough girls for another team? Well, well, it does seem as though they are progressing.

Shall we give them some credit?

Let us hope there shall be a decided advancement there this Friday night at 7:30 at the Slovenian Home, Holmes Ave. So don't forget, sister members, there is still a chance for you. Marie.